

SPEJDERNES MAGASIN

August

1927

Hvor faar du din Spejderudrustning?

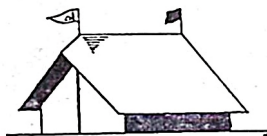
Du kober den naturligvis bedst hvor man har et indgaende Kendskab til hvorledes Udrustningen skal være beskaffen.

Ved at købe hos os faar du ikke alene den rigtige Udrustning. Du faar holdbare, gode og smukke Ting til de billigst mulige Priser.

Skriv efter vort store illustrerede **Frilufts-katalog** (48 Sider og 250 Illustrationer) Vi sender dig det gratis.

Lembckes Friluftsudstyr

Officielt Depot for det
danske Spejderkorps

Nørregade 15, K. Byen 4986

A/s HANNIBAL SANDER
EMDRUP

Telf. Central 605 - Søborg 31, 60 & 61

Rensning - Farvning - Vask

Spejder-Telte

renses og vaskes
hurtigt og billigt

Patruljefører se her!

SPEJDERIDRÆT

Haandbog for Førere

Enhver Patruljefører og Tropsfører
bør eje denne Bog.

Nedsat til **Kr. 3,00.**

Faas paa Korpskontoret.

Uundværlig for Førere.

11. AARG. NR. 11

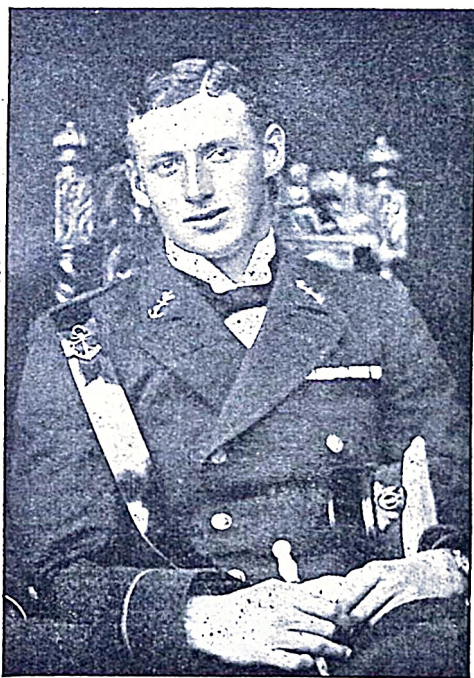
AUGUST 1927

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

S Ø S P E J D E R S T Æ V N E T

Eneret Elfelt fot.

*H. R. H. Prince Knud of Denmark.
Protector of the Sea Scout Rally.*

*Hs. kgl. Højhed Prins Knud af Danmark.
Søspejderstævnets Protektor.*

TIL VORE GÆSTER

De Danske Søspejdere har indeværende Sommer bestaaet i 15 Aar, og vi har ikke ment paa nogen bedre Maade at kunne fejre dette lille Jubilæum end ved at byde Søspejderkammerater fra hele Verden som Gæster ved vore hjemlige Strande.

Vi husker fra den store internationale Jamboree i 1924, hvor godt vore Landspejderkammerater befandt sig med hinanden i Ermelundslejren, og vi ved, at der dengang spandtes Traade ud over vor Klodes mange Lande, Traade, som knytter Ungdom sammen — trods Sprog- og Raceforskelligheder. — Vi Søspejdere vil ogsaa gerne gøre vort til, at søfarende Landes Ungdom kan mødes i fælles Arbejde, med fælles Ideal, paa Spejderlovens Grund! Vi har ikke de store Midler, vi kan ikke mønstre de store Tal; — hvor vore Spejderkammerater paa Landjorden møder i Tusinder, er vi kun Hundreder, men vi har et stort Fortrin, vi har Havet, Havet, som skiller, men som ogsaa forener alle søfarende Nationer!

I et Møde for nylig i „Viking So-

ciety for Northern Research" udtalte Mr. A. Rugg-Gunn om de nordiske Vikinger bl. a. følgende: „Det er disse mærkelige Mænd, vi skylder vor nedarvede Sømandsdygtighed og Herredømmet paa Havet, vor Respekt for Loven, vort Talent til at regere. Fra dem har vi ogsaa arvet den Udvé, der i alle Tidsaldr har drevet Pionerer fra den britiske Kolonisation til de overspiske Lande." Vi Danske er stolte over de Ord fra vor store Frænde hinsides Nordsøen; de Tider er længst forbi, da danske, norske og svenske Vikingesnekker gjorde Havene usikre, og tusinde Aar er snart svundne, siden vi med Ild og Sværd underlagde os Frankrigs og Englands Kyster, hvor man i Klostrene bad: „Fri os, Gud, for de grumme Normanner!" Men er end meget forandret, vor Kærlighed til Havet har vi bevaret, og med Glæde byder vi søfarende Nationers Ungdom velkommen til fredelig Kappelstrid paa vort sortladne Hav.

Som Minde om hin fjerne Fortid udsætter vi til denne Kappelstrid en tro Model af vore Forfædres Vikingefartøj

til det bedste allround Søspejderhold.

Har end den fredelige Kappelstrid sin store Betydning — idet den søspejdermæssige Træning bidrager til at skabe en sund og daadskraftig Ungdom — saa er det dog den ideelle Side af Søspejderbevægelsen som er Hovedformålet.

Fra første Færd gav jeg mine Søspejdere ved Siden af Spejderkorpssets „Værbere" det særlige Motto. „Klar Dig selv og hjælp andre"! Thi intet Sted bør Selvfornægtelse og Hensynet til andre vel være større end netop paa Søen!

Med Ønsket om, at det internationale Søspejderstævne maa virke i Verdensspejderchefens Aand for at skabe en Ungdom med andre og bedre Ideal end de, der trods alle Opfindelser og Fremskridt, hidtil kun har formaaet at bringe en Verden af Lave, og at det — omend kun i det smaa — maa bidrage til Løsning af den store Opgave at skabe Forstaaelse og Fordragelighed mellem Nationernes Ungdom, byder jeg alle vore Søspejder-Gæster et hjerteligt Velkommen!

K. V. Høyer.

W E L C O M E

This summer it is 15 years since the Danish Sea-Scout Association was formed, and we have found it very appropriate to celebrate this jubileum as an International Sea-Scout Rally.

The big International Jamboree in 1924 showed how well the "Land"-Scouts got together in the Ermelund-Camp, and we know that as a consequence many a friendship now connects scouts of different races and languages.

We Sea-Scouts, want to do our utmost to have the youth from all sea-faring nations meet in cooperation and gather round the ideals of the Scout movement. Being weaker in number — where the "Land-Scouts" count in thousands, we count in hundreds — we have one great advantage, the Sea, the sea that separates but also unites all sea-faring nations!

At a recent meeting in the "Viking Society for Northern Research" Mr. A. Rugg-Gunn stated about the Scandinavian Vikings: „that we owe to these men

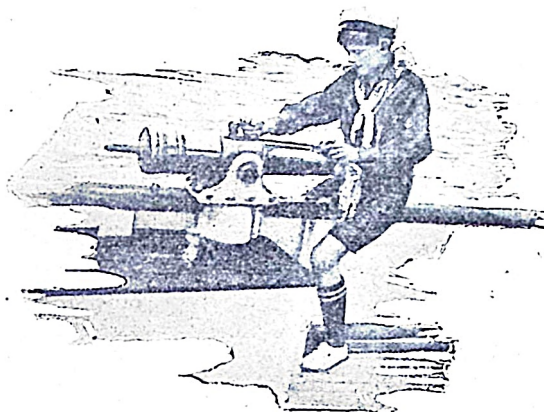
our seaman-ship and supremacy on the seas, our respect for the law, our ability to rule. From these men we have inherited the same longing to go abroad which through all ages has driven pioneers from Britain to colonize in Overseas." These words by our kinsman from across the North Sea make us Danes proud; the time, when Scandinavian Viking-ships made the coast unsafe now belongs to the past, more than a thousand years have elapsed since we by sword and fire conquered the coasts of France and Britain, and the monks prayed to God for protection against the fierce Normans. Let many things be changed, we have kept our love of the seas and it affords us a very great pleasure to welcome youth from other sea-faring nations to a friendly competition on our "dark-rolling wave". In memory of the olden time we present a true model of the Viking-Ship, used by our ancestors, for the best all-round Sea-Scout team.

How great be the value of friendly competition — creating through training for seamanship a healthy and active youth, — the ideals of the Sea-Scout movement is the all-important thing. From the very first day I gave my Sea-Scouts a special motto besides the Boy Scouts' motto: "Be prepared", namely: Help yourself and help others". Because where ought abnegation of self be more pronounced than at sea?

By our work along the lines of this motto we are working in the spirit of the World-Chiefscout, creating a youth whose ideals are others and better ones than those which in Spite of all inventions and progresses Spite till now only have succeeded in throwing a world out of gear.

Hoping that this International Sea-Scout Rally will help in creating intelligence and toleration among youth from all nations I bring you all a sincere welcome.

K. V. Høyer,
Sea Scout Commissioner.

Søspejderne.

Af Axel Juel.

Blandt Oldtidens Minder om Danmarks Daad,
der droges af Muld, var en Vinkingebaad,
den tømred engang vore Fædre —
og gaar vi den efter, hvert Bord og Spant,
ved al den Viden, vi siden vandt,
vi kan ikke bygge den bedre!
Thi frejdige Dreng med Øjne blaa
— saa langt tilbage, vor Tanke kan naa —
har tumlet ved Danmarks Strande
med Baad paa de vuggende Vande.
Og gaar vi, hvor Brisen fra Havet staar ind,
da føler vi Slægtskabet dybt i vort Sind,
da ved vi vort Hjerte for altid i Pagt
med det, der gav Fortiden Styrke og Magt;
saa ved vi, at her ved den grønklædte Strand
kan fostres det Sind, der gør Drengen til Mand;
her henter han Sundhed og Snille
ved en uudtømmelig Kilde.
Og ser vi vor Fremtid og kender dens Krav,
saa lad os da bruge, hvad Guderne gav:
til Havs med vor Ungdom, blegnæbbet, forlæst —
vi faar den tilbage vejrbidt og forblæst!
Naar Verden, der styrted, skal rejses igen,
det gælder: hvor fostres de braveste Mænd?
Vi skal ikke søge dem længe
blandt frejdige Søspejder-Dreng!
For han har vist sjældnere klynket og grædt,
der fører en Baar fra det gyngende Brædt,
der klarer en Vending og bjærger et Sejl

i Hast og dog støt uden Famlen og Fejl —
og ingen kan sove mer sundt i sin Seng
end en Søspejder-Dreng!
Det lærer han under det blæsende Hvælv:
at handle for andre og glemme sig selv,
og uden at spørge: hvad vilde nu Du?
og uden til Hjælpen at skæve
at klare det alt i et blinkende Nu
med sit Snille, sit Mod og sin Næve!
Han lærer at se bag ungdommelig Leg,
at Livet er Alvor for Dig og for mig,
at hver den bør æres, som lyder de Krav:
vær frygtløs og ærlig, besindig og brav.
Og døjed de sammen en munter Dravat,
saa faar de Respekt for hver god Kammerat,
ham husker de trofast og længe,
de frejdige Søspejder-Dreng!
Og hvor han end siden i Livet bli'r sat,
med Liv og med Lyst ta'r en Søspejder fat,
han lærte at lystre og lyde,
han lærte uselvisk at byde.
Og er han blandt dem, som Livet betror
paa Statsskibets Post ved det knagende Ror
paa Fart over farlige Vande —
han lærte jo under det blæsende Hvælv
at handle for andre og glemme sig selv —
han véd, at det gælder vort Fædrelands Gavn
og ikke hans Fordel og Ære og Navn,
men: Skibet i Havn!

OM SØSPEJDERBEVÆGELSEN

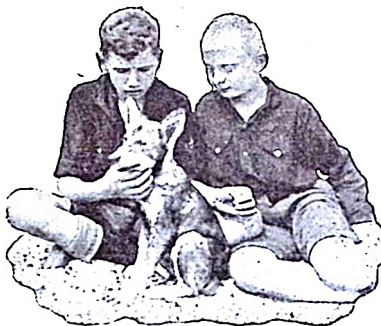
Af Direktør i Marineministeriet, Kontreadmiral H. Rechnitzer.

Herhjemme burde Søspejderbevægelsen paa Forhaand være sikker paa en stor Udbredelse, fordi Betingelserne for dens Trivsel hos os er saa ualmindelig gunstige, utvivlsomt bedre end noget andet Sted i Europa. De mange dybt indskaarne Fjorde og Sunde og de meget moderate Strømforhold skaber særlig gode Betingelser for, at selv Smaa-fartøjer og Robaade med Tryghed kan optræde i vore indelukkede Farvande, selv om det ikke netop er Magsvejr. Selvfølgelig vil der altid være nogen Risiko forbundet ved at færdes paa Havet, men er Fartøjet godt og solidt og foregaar Sejladsen under betryggende Former, bliver Faremomentet yderst minimalt.

Den fysiske Opdragelse, der er blevet et saa væsentligt Led i den moderne Ungdomsuddannelse, har desværre kun i ringe Grad fundet Vej til Spen, hvad der for en umiddelbar Betragtning kan synes noget ejendommeligt, naar man betragter vort vandomkransede Lands Beliggenhed. Kunde der i Fremtiden bødtes paa Fortidens Synder i saa Henseende, vilde meget være vundet, al den Stund det turde være almindelig anerkendt, at intetsteds udvikles Karakteregenskaber som bl. a. Handlekraft og

Snarraadighed bedre end ved Livet paa Spen.

Og skulde det ske, at dette førte med sig, at den danske Ungdom i højere Grad end hidtil søgte sit Livs Kald paa Spen, burde man kun hilse det med Glæde, thi den Tid er næppe fjærn, da

Tyske Søspejdere.

Befolkningstilvæksten herhjemme vil gøre det nødvendigt, at flere og flere af Landets Sønner maa søge at bane sig nye Veje udenfor Landets Grænser. For en rask Sønmand er der Plads overalt i den vide Verden, hans Erhverv er in-

ternationalt, og danske Sønfolk har fra gammel Tid godt Lov paa sig, hvorfor de er velsete ogsaa under fremmed Flag. Finder han undervejs en Chance i en fremmed Havn, vil han have gode Betingelser for at kunne gribe den, thi Livet om Bord fosterer ikke Hjemmesødninger eller Mors Dreng. Han er vænnet til at tage Livet, som det gives og bydes ham, og at klare sig i en snæver Vending og vil derfor uden Vanskelighed finde sig tilrette under nye Forhold. — Som hele Verdenssituationen har formet sig, synes Fremtidsudsigterne ikke synderlig lyse eller tillokkende for den danske Ungdom, og det maa i hvert Fald synes ganske klart, at kun gennem en rationel og maalbevidst Uddannelse, der tager Sigte paa en sund Sjæl i et sundt Legeme, vil den danske Ungdom sættes i Stand til virksomt at kunne klare sig i de kommende Tiders haarde og ubønhørlige Konkurrence.

Livet paa Spen er et af Midlerne til at dette Maal kan naas, og en stærk og kraftig organiseret Søspejderbevægelse bør vække Glæde og finde Støtte i alle danske Hjem, hvor der findes Forstaaelse for denne Sags store og samfundsmæssige Betydning.

FRA DET 1. INTERNATIONALE SØSPEJDERSTÆVNE

Engelske Søspejdere.

Danske Søspejdere.

Antwerpen 1926.

ET BUDSKAB FRA BADEN-POWELL

TIL DEN FØRSTE DANSKE INTERNATIONALE SØSPEJDER- STÆVNE

Jeg begyndte mit eget Spejderliv — for flere Aar siden, end jeg bryder mig om at fortælle — som Søspejder, og den haarde Træning, som jeg den Gang modtog af min ældre Broder i Flaaden, har altid siden været mig til uvurderlig Nytte.

Jeg anbefaler altid enhver Dreng, der faar Chansen dertil, at begynde som Søspejder, fordi Søspejderlivet giver ham alle Eventyrets Glæder og tillige udvikler hos ham al den Koldblodighed foran Faren, som kendetegner den virkelige Mand.

Jeg haaber, at dette Søspejderstævne ikke alene vil interessere dem, som allerede er i Bevægelsen, men at det ogsaa vil faa mange andre til at slutte op i Søspejdernes Rækker.

Maj 1927.

Robert Baden-Powell

Engelske Søspejdere.

DE DANSKE SØSPEJDERE 1912—1927

Af Direktør R. Feldbeck-Christiansen.

Da Kaptajn K. V. Høyer i 1912 oprettede den første danske Søspejderskole, var der næppe mange, der havde tænkt, at Bevægelsen skulde vinde den Udbredelse, den nu har faaet. Fra en lille Skare paa 12 Mand har den

I Aaren før og i Begyndelsen af Krigen, da Søspejderne ikke havde søgaaende Materiel, maatte man leje Fartøjer med hvilke der foretoges Sommer-togter. I 1913 gik Turen til Kalø til den anglo-skandinaviske Spejderlejr og i

Tjeneste i Sikringsstyrken holde sig til de mere hjemlige Farvande. I 1920 gik Sommerturen til Køge Bugt, hvor Fartøjerne „Scout“ og „Gringo“ afholdt Øvelser.

I 1921 fandt det første danske Sp-

Commisioner for Sea Scouts, Captain K. V. Høyer

STÆV- NETS MÆND

The Honorary President Rear-Admiral
C. W. E. Carstensen.

gennem forskellige Stadier udviklet sig til at omfatte Afdelinger i næsten alle større Kystbyer.

Af de første 12 Søspejdere er nu 4 Officerer i Marinen, adskillige er gaaet til Koffardis, og atter andre er gaaet til Handelen o. s. v., men alle har de bevaret Kærligheden til deres gamle Moderafdeling, med hvilken de ogsaa stadig bevarer Følingen. Som det er gaaet de første — er det gaaet de fleste af de Spejdere, som siden er traadt ind i Afdelingen.

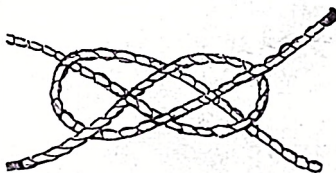
I de forløbne Aar er den praktiske og den teoretiske Uddannelse gaaet Haand i Haand. Om Vinteren paa Stationerne, om Sommeren paa Afdelingernes Fartøjer.

1914 til den baltske Lejrsmaling ved Malmø; samme Aar tog — foruden Chefen — 5 af de ældste Søspejdere Sæterskippereksamen ved Københavns Navigationsskole. I 1915—19 maatte man paa Grund af Minefaren og Føernes

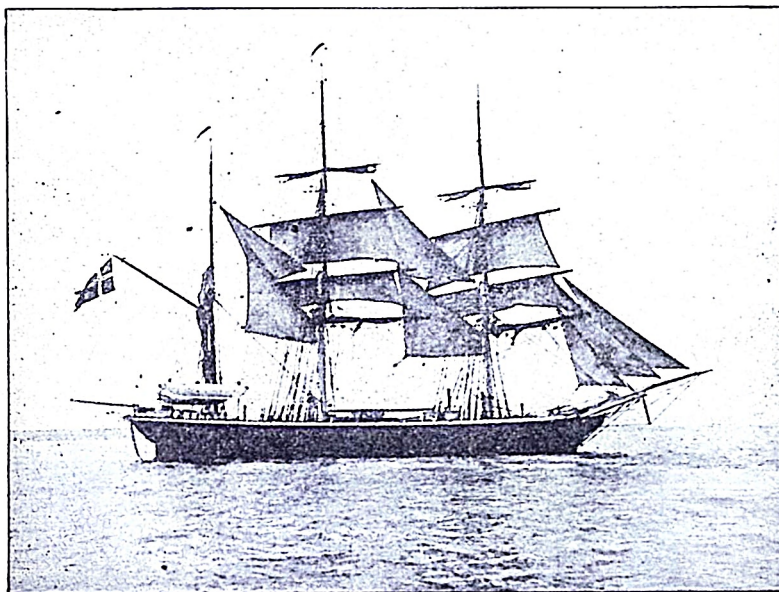
spejderstævne Sted om Bord paa Fregatten „Jylland“, der dengang laa opankret i Bugten ved Juelsminde. (Desværre er Fregatten nu i en saadan Forfatning, at den ikke kan anvendes ved det store internationale Søspejderstævne, der i disse Dage finder Sted ved Helsingør).

Siden 1921 er der oprettet adskillige Tropper i Provinsens større Havnebyer, og flere vil efter Stævnet følge efter.

— Tro mod det Motto Søspejderskolen satte sig ved sin Start „Klar dig selv og hjælp andre“ har Søspejderne stedse søgt at bevare en god Forstaaelse med beslægtede Dreng- og Ungdomsorganisationer paa Sø og Land.

„NORDLYSET“

Det er en gammel veltjent Grønlandsfarer, der tjener som Stationsskib for de fremmede Gæster under det internationale Spøjspejderstævne. Indenrigsministeriet og „Grønlands Styrelse“ har med stor Impedkommenhed udlaant Skibet til dette Brug.

Barkskibet „Nordlyset“ (Kendings-signal N. J. P. Q.) er bygget helt af Eg i Helsingør 1852 specielt med Sejl-ladsen paa Grønland for Øje. Det hører sammen med flere andre lign. Skibe, der holdt Forbindelsen med den fjerne Koloni vedlige, til en Type, som nu hører Fortiden til. Det ældste af dem alle, „Hvalfisker“, bygget i Kalmar 1802, er nu Stationsskib for Radioskolen i Svend-

borg, et andet er Briggen „Tjalfe“, der er Stationsskib for „Københavns Amatørsejlsklub“, et tredje er endelig „Constance“, der ligger ved Kristianshavns Kanal som Skoleskib for Skibskokke.

„Nordlyset“ er 113 Fod lang, 26 Fod bred og 14½ Fod dyb, Brutto Tons 265, Netto 237. Fra Dæk til Fløjknep er Fokkemasten 97 Fod, Stormasten 98 Fod og Mesanmasten 75 Fod. Der er 9 Fod fra Lønning til Vandlinien. Fra Kølen til over Vandlinien er Skroget beklædt med en svær Ishud af Egetræ, Stævnen har svære Isklodser beklædte med særlig svære Jærnskiner.

Indtil 1888 blev Besejlingen af Grønland udelukkende opretholdt af Sejlski-

be, men nu har Damp- og Motorskibe ganske fortrængt disse. Omend „Nordlyset“ ikke har nogen glørværdig Historie at prale med, saa kan det dog med Stolthed pege hen paa 73 Aars trofast Tjeneste som dansk Statsejendom, særligt Arbejde udført uden Brask og Bram, næsten altid under de vanskeligste Forhold, thi Besejlingen af den 200 Mil lange Kyst uden Fyr og med faa og daarlige Sømærker, med Taage, Storme, Isbjærge og voldsomme Storme i Tilgift kræver stærke Mænd og stærke Fartøjer. Den gamle Skude bærer nu sine 75 Aar godt og glæder sig at byde Alverdens Ungdom velkommen ombord paa sit gamle prøvede Dæk.

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

WILLEMOES LANGTUR 1927

Lørdag den 2. Juli om Aftenen mødte Mandskabet ombord paa „Willemoes“. Det var Meningen, at vi skulde have lettet tidlig næste Morgen for at staa med Skagen. Men da Vinden var fin sydlig og Strømmen ogsaa var sydlig, lettede vi allerede om Aftenen Kl. 10½.

Natsejladsen var fin, og Kl. 2 om Morgenen passerede vi Kronborg, og ved 4-Tiden passeredes Gilleleje. Vi begyndte nu at mærke en Dønning af Vest, en Dønning, der blev stærkere og stærkere. Samtidig friskede Vinden, og vi skar med brølende Fart gennem den nu meget stærke Dønning. Nu begyndte Regnen at styrte ned, og da Spen var blevet saa stærk, at en temmelig stor Del af Besætningen maatte ofre til Havguden, besluttede vi at vende om og gaa ind til Gilleleje for at afvente bedre Vejr.

Ved 8½-Tiden laa vi i Gilleleje Havn. Hele Formiddagen pusede Regnen ned, og vi fik Tiden til at gaa med at vaske og pudse under Dækket. Om Eftermiddagen drejede Vinden mere vestlig, og Regnen ophørte. Landlov i Byen. Senere paa Dagen foretog vi en meget romantisk Rotur op ad Aaen, der løber ud i Havnen. Det var en meget spændende Tur, og vi følte os som de sølle Djævl, der i „Den forsvundne Verden“ ror op ad Amazonfloden. Stejle Brinker spærrede Udsynet til begge Sider, og ud over Vandet hænger Træernes Grene, som vi tænkte os beboet af Slinger og alskens Kryb.

Ved 10-Tiden tårner vi ind. Vi kan desværre ikke lette før ved Middagstid i Morgen, da en af Spejderne har tabt sine Brillen i Vandet, og vi kan ikke nænne at lette, før han har faaet fat i et Par nye.

Mandag den 4. Juli Kl. 12 Middag lettede vi fra Gilleleje, Vinden var nu moderat VNV, men der stod stadig en Del Sp. I Løbet af Eftermiddagen løjer Vinden noget og trækker sig samtidig noget

vestlig, og Fartøjet ligger nu og vælter sig i Spen uden at gøre nogen videre Fremgang. Men det synes ikke at gøre noget videre Indtryk paa Drengene, der forlyster sig paa forskellig Maade. Blandt andet har 3. Styrmand, der er stærk som en Bjørn, sat sig det ædle Maal, at dyppe samtlige ombordværendes Hoveder i en Pøs, og han gaar systematisk til Værks. Nogle finder sig takket være hans mange Kræfter roligt i deres Skæbne, mens andre gør Modstand, og det hele ender i et veritabelt Spøslag.

I Løbet af Aftenen slækker Spen. Vi ligger bidevind paa Kursen VSV ind mod Hesselø.

Tirsdag den 5. Juli Kl. 1,40 vender vi ved Hesselø. Samtidig skraller Vinden, saa vi nu kun kan ligge NNO an. Det bliver Taage, og vi gaar paa Loddet op mod Lysegrunden. Kl. 2,40 vendte vi, Kurs VtN, Vindstille. Kl. 6,30 lettede Taagen. Vi havde da Hesseløen i SØO gisset Afstand 4 Spmil. Atter Taage. Vindstille, Taage og Sejlsad paa Loddet hele Dagen. Ved Solnedgang lettede Taagen, og vi satte Kurs mod Fornæs. Kl. 11 blev det atter tykt, og vi gik paa Loddet ind og ankrede under Fornæs Onsdag den 6. Juli Kl. 2 Fm. Kl. 4 klarede Vejret, og vi lettede for Grenaa. Paa Grund af meget stærk Strøm imod havde vi en meget langsom Sejlsads rundt Fornæs, og vi var først i Grenaa Havn Kl. 8 Fm.

Formiddagen gaar med Opklaring ombord og om Eftermiddagen er der Landlov i Byen. Grenaa har en meget naturskøn Omegn, men det vil vist desværre ikke være mange Aar, før dens Idyl vil blive ødelagt af det vaagnende Turistliv.

Da Drengene kom ombord til Middagsmaden, faar jeg at vide, at de allerede har faaet arrangeret en Fodboldkamp med den lokale Fodboldklub. Resultat 4—1 til Grenaa.

Torsdag den 7. lettede vi fra Grenaa Kl. 10 Fm. efter at have taget Vand

ombord. Solskin, høj Himmel, svag østlig Vind, stærk Strøm fra Syd.

Naar det er fint Vejr, har Slæbejollen altid en vis Tiltrækning paa Drengene. Saaen her: Jollen fyldes med Drengene, og de, der ikke er Plads til morer sig med at kaste Pøse efter dem. I al Stilhed forberedes en Spøg: Slæbejollen gøres los, og de forbavsedede Ynglinge ser „Willemoes“ fjærne sig. De tager til Aarerne, men skønt der ikke er megen Vind, kan de dog ikke følge med. Lidt efter gaar „Willemoes over Stag og styrer ned mod Jollen, hvis Besætning allerede har en Kasteende klar. Men „Willemoes“ gaar et Stykke til Luvart for Jollen, og i Stedet for at tage mod Enden sætter vi en Blikdaase ud, omhyggeligt pakket med et „Spøkt“ med Skibets Sted, en Rugbrødsskorpe, en Flaske Vand og en tom Sardindaase, hvorpaa vi atter fjærner os.

— Efter at have optaget Jollen igen, fortsætter vi Sejladsen. Det var vor Mening at gaa ind i Knebelvig, men Kl. 10 maatte vi ankre ud for Indløbet og vente paa Solens Opgang.

Næste Morgen lettede vi Kl. 7½, og Kl. 8½ ankrede vi ved Knebelbro.

Knebelvig er et af de smukkeste Steder i Danmark, liggende som en mægtig naturlig Havn omgivet af Mols Bjerge.

— Vejret var stadig særdeles fint, og vi skar Frokosten, stoppede den i en Rygsæk og gik en Tur i Mols Bjerge. Det var en meget varm Tur, men den var Pinslerne værd. Fra Tre-Høje kan man overse omtrent hele Halvøen Mols og det nærmeste af Jylland. Henad Aften naaede vi ombord og fik et forfriskende Bad og en tiltrængt Middagsmad.

Lørdag den 9. Juli skinnede Solen stadig hedt, men der blæste nu en frisk østlig Vind. Vi stak et Reb i Storsejlet og lettede Kl. 8½ Fm. En rask Sejlsads til Aarhus, hvortil vi ankom Kl. 11 Fm. Om Eftermiddagen var der Landlov i Byen, og om Aftenen var vi ude hos Hr.

Skibshandler *Johnsen*, hvor vi var sammen med nogle norske Spøjsjere. Vi havde et Par hyggelige Timer i Haven, og derefter var vi nede at se det nye *Drakenberg-Museum*, som Hr. Johnsen har ladet bygge paa sin Strandgrund ved Vejlby.

Søndag Formiddag tog vi Afsked med 3 af Besætningen, der skulde rejse, og Kl. 12½ lettede vi og stod Syd paa. Vinden var stadig frisk ØNØ. Til at begynde med havde vi et Reb i Storsejlet, senere stak vi Rebet ud. Farten var stærk, enkelte Gange loggede vi 9½ Knob. Om Eftermiddagen løjede Vinden, Tordenskyer trak over Himmelen, det begyndte at regne, men Kl. 8 sprang Vinden i V.N.V. og det blev atter fint Vejr. Vi befandt os da mellem Endelave og Æbelø. Men der var stærk Strøm imod, og først Kl. 2 Mandag Morgen naaede vi Fredericia, hvor vi ankrede.

Allerede inden vi ankrede om Aftenen, var det blevet Vindstille, og næste Formiddag var der heller ikke Spor af Vind. Først Kl. 11 begyndte det at lufte lidt, og vi lettede og stod ned gennem Lillebælt. Der blev ikke megen Vind den Dag. Ned gennem Færgesund maatte vi lade Jollen bugse os.

Folk, der tidligere har sejlet gennem Færgesund, vil huske det Sted, hvor en Telefontraad var spændt over Sundet. Skønt Traaden paa det laveste Sted var 33 m over Havfladen, saa det paa Afstand ud, som den vilde fange Mastetoppen. Det er en gammel Spøg at sende en Mand til Vejrs for at løfte Traaden over Fløjknappen. Men da vi nærmer os, ser vi til vor Skuffelse, at Traaden nu er borte. Masterne staar der stadig, men vi kunde selv i Kikkert ikke se Traaden. En god gammel Spøg er man saaledes nu afskaaret fra at drive med de nye Folk ombord, og hvis man ikke kan finde nye, maa man holde sig til de gamle forslidte: at give dem Ordre til at fodre Kølsvinet, klippe Hækken, løbe i Byen efter Patroner til Lodskuddet, o.s.v.

Ved et Vindpust nu og da naar vi Kl. 9 om Aftenen Assens Havn.

Næste Morgen lettede vi og stod ned i Thorø Vig. Efter Frokosten spadserede vi en Tur paa Øen. Vejret, der om Morgen havde været ret koldt, var nu blevet særdeles fint. Det var blevet meget hedt, og vi hørte fjern Torden. Efter Turen var vi i Vandet, og derefter fik vi en Portion Jordbær, der var en rar

Afveksling i den sædvanlige Skibskost.

Om Eftermiddagen, da vi atter staar ud af Thorø Vig, har vi et lille Uheld. Renden er meget smal, der var ingen Vind, og Strømmen sætter os ind paa Kanten af Grunden, men vi kom dog hurtigt af Grunden.

Onsdag den 13. lettede vi fra Assens Kl. 9 Fm. Omløbende Vinde. Passerede Helnæs Fyr Kl. 4½ Em. Tiden gik med Badning og Sørøverleg. Senere paa Dagen kom lidt Vind af Vest og Kl. 10¼ naaede vi ind i Indsejlingen til Svendborgsund. Vi havde hidtil haft Strømmen med, men nu kæntrede den, og da det samtidig blev mørkt, ankrede vi paa den lille 4 m Flak N for Iholm.

Torsdag Morgen lettede vi igen. Det var nu hvide Bleg, men vi benyttede os af den indgaaende Strøm, og ved Hjælp af Jollen naaede vi Svendborg Kl. 9½ Fm.

Fredag Morgen fik vi ikke lettet før Kl. 10½. Der var ingen Vind. Til at begynde med havde vi Strømmen med, men ved 11½ Tiden kæntrede den. Der var nu kommet lidt mere Vind af Vest, men vi havde Møje med at stævne Strømmen. Ude i Langelandsbæltet drejede Vinden N. O. og der var ikke meget af den.

Da Solen var gaaet ned, friskede Vinden noget, og vi slap gennem Smørstakke-Løbet. Men det var kun et Pust, og ved Dagry Lørdag Morgen laa vi midt i Storebælt i absolut Vindstille og drev rask N. paa for Strømmen. At ankre paa 52 m Vand havde vi ikke Lyst til, og da vi havde tænkt os at sejle Syd om Sjælland hjem, saa vi os nødsaget til at spænde Jollen for og bugse „Willemoes“ ind

paa grundt Vand, hvor Strømmen løb mindre haardt, og hvor vi kunde ankre, hvis det skulde blive nødvendigt.

De stakkels Roere begyndte allerede at frygte for, at de skulde komme til at bugse „Willemoes“ helt til Skovshoved, men saa galt skulde det dog ikke komme til at gaa: om Eftermiddagen kom der lidt Vind af S.V. og vi fik en ret rask Sejls over Smaalandsfarvandet. Om Aftenen Kl. 10½ naaede vi Orehoved, og da vi forstaaeligt ikke turde paatage os at navigere gennem Bøgestrømmen ved Nat, ankrede vi op her for at afvente Dagens Frembrud.

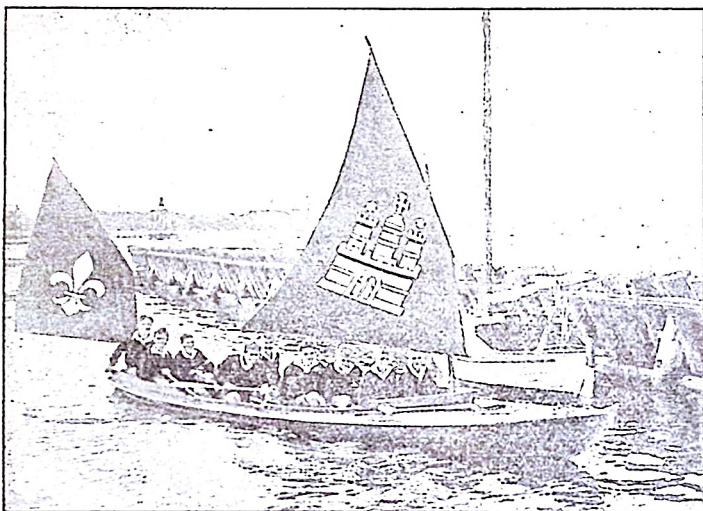
Næste Dag — Søndag den 17. Juli — blev en Dag med frisk Vind. Vi lettede fra Orehoved Kl. 4½ Fm. Vinden var S.V. og vi var saaledes ude for det sjældne Tilfælde ikke paa noget at have Kryds paa vor Vej gennem Bøgestrømmen. Der var en mægtig Trafik paa denne Tid, mest af tyske Motor-Galeaser, der snart sætter Præg paa de sydlige danske Farvande. Da vi ved 10-Tiden staar ud af den gravede Rende ud mod Præstø-Bugten, møder vi et Par danske Skonnerte, der majsommeligt krydser sig frem ind ad Renden. Der er Lejlighed til at anstille en Betragtning over disse to Typer, den maleriske danske Skonnert, hvis Besætning præsterer det fine Stykke Sømandsarbejde, at krydse ind her, og den grimme tyske Jernkasse, der med Vinden agten ind og en Skruer i Enden, fladbundet som den er, kommer tøffende og osende ind over Grunde og det hele. Skonnerten hører Landskabet til, men vor forhastede Tid har Brug for Jernkassen, og den tager Fragterne.

Fra Bøgestrømsønden lægger vi Kurs mod Stevns. Vinden er næsten ret agten ind, og vi har ikkedet fulde Udbytte af den, da Forsejlene ikke trækker. Alligevel har vi god Fart paa. Ved Middagstid passerer vi Stevns og staar ud paa Køge Bugt. Ude midt paa Bugten har vi nogen Tid Vindstille. Det hender tidt med vestlig Vind, at det er næsten vindstille her, selv om Vinden staar ret haardt baade mod Nord og mod Syd. Jeg ved ikke hvorfor, — Skipperen siger, det er kun et Tilfældet om Sommeren.

Turen er Slut. Det har været en særdeles vellykket Tur. Vejret har været fint hele Tiden, og det er første Gang saa længe jeg kan huske tilbage, at vi har kunnet gennemføre en Langtur saa godt som uden Kryds.

Aage Broby.

Balmung.

Føreren for de tyske Søspejdere, Hr. Oswald Matthias, der i disse Dage deltager i Søspejderstævnet og som ogsaa sidste Sommer gæstede os, har sendt os en lang Beretning om Sommer-Færden, ledsaget af en Samling udmærkede Billeder, hvoraf vi her gengiver nogle.

Efter i to Dage at have ventet gunstigt Vejr for Overfarten fra Fehmern til Lolland vovede „Balmung“ ved Dag-gry Forsøget. Vi var imidlertid ikke kommet langt, før det friskede godt op og alt tydede paa, at Vinden vilde blive stærkere. Det var ikke forsvarligt under disse Forhold at forsøge paa at gennemføre Overfarten, hvorfor „Balmung“ satte Kursen tilbage mod vor sidste Lejrplads.

De tunge Skymasser, der var kommet tilsyne, spaaede et Omslag i Vejret. — Skulde nu den kostbare Tid gaa hen med stadig Venten. —

Da fik vi Øje paa en Fiskerkutter, der først var ved at lette Anker. „Balmung“ prægede ham, og efter en kort Rødselsslagning faar vi Fiskeren til at tage „Balmung“ paa Slæb over Østersøen. — Naturligvis var det en Skuffelse. — Var det „Kampen med Dragen“ — Havets Betvingelse? Men Strækningen til København var endnu 250 km lang, og den Tid, der spares ved ikke at afvente gunstigt Vejr, vilde der senere kunde blive god Brug for. — Paa denne Maade varede Overfarten kun halvanden Time. Vi styrer til Rødby Havn for at ordne Pas og Told.

Gennem Guldborgsund til Nykøbing, hvor vi blev vel modtaget; videre den næste Dag over Guldborg til Vording-

En Vikingfærd

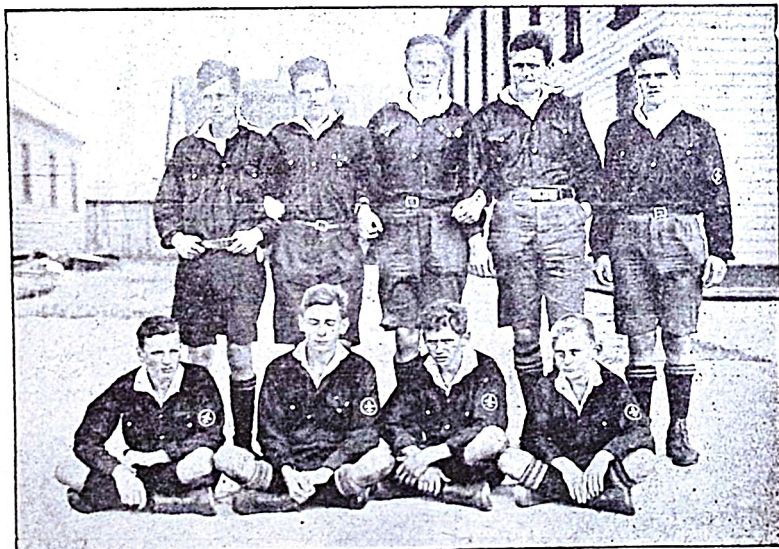
borg, hvor vi blev indkvarteret paa den smukke Kaserne. Om Aftenen besaa vi Gaasetaarnet. — For en frisk vestlig Brise lægger „Balmung“ ud og skyder god Fart mod Møen, hvor vi havde et fornøjeligt Samvær med 15 gæve danske Søspejdere fra Stege.

Den pragtfulde Klint beses og sluttelig tager Stege-Søspejdernes stolte Yacht „Andrés“ os paa Slæb til vi var paa Højde med Præstø. Det viser sig imidlertid, da Vinden flover af, at vor lille hurtige Baad, der baade kan ro og føre Sejl har visse Fortrin ved Kystsejladsen.

Lejrbaal ved Præstø sammen med danske Spejdere. Til vor Forbavelse kunde Danskerne synge flere tyske Folkeviser. —

Forbi Stevns Klint, hvor vi ved Højerup ser Fiskerbaadene ligge hejst et Stykke op ad Klintens Skraaning, fordi Strandbredden er for ube-

Kl. 3 Morgen bryder vi Lejren ved Køge af — den sidste Station inden København. I blikstille Vejr maa vi ro os frem til Byens Taarne dukker op, og vi naar omsider København og har gennemført Turen fra Hamburg gennem Elb-Travekanalen — Østersøen — Sundet — København.

Besætningen.

VED SØSPEJDERSTÆVNETS AABNING

AF BORGMESTER P. CHRISTENSEN, HELSINGØR

Paa Købstadens og Modtagelseskommiteens Vegne hilser jeg alle Deltagerne i dette internationale Søspejderstævne et hjerteligt Velkommen til Helsingør.

Jeg takker Deres kgl. Højhed og Stævnets Præsidium for den Interesse som ved Besøget er vist vor By, og jeg udtaler Haabet om, at Stævnedeltagerne maa befinde sig vel her paa dette skønne historiske Sted.

De befinder Dem i den danske Grænseby mod Sverrig, og en følgende Dag skal De aflægge Besøg i vor svenske Nabostad.

Det smilende Øresund, som skal være Tumlepladsen for Eders Idræt i disse Dage er den alfare Vej, som forbinder Vest og Østhavene med hinanden, og samtidig danner Landegrænsen mellem Sverrig og Danmark.

Jeg vil gerne, at alle I frejdige unge Gæster fra Ind- og Udland skal forstaa, at dette Farvand vel er en Landegrænse, om hvilken der i længst forsvundne Dage har staaet blodig Strid, men det adskiller ikke mere, thi nu er Øresundet for stedse Venskabsbaandet mellem to Nationer — to Folk af den nordiske

Folkestamme — mellem Sverrig og Danmark.

Saaledes som Øresundets evigunge Farvand har fuldendt denne Del af dets historiske Mission, saaledes skal ogsaa Menneskehedens Ungdom fuldende den Mission at sætte Retten i Magtens Sted. Men for at naa dertil kræves først og fremmest et mægtigt Oplysningsarbejde, hvorved Menneskene lærer at kende hinandens Sæder og Skikke samt Tankegang og økonomiske Liv. Derigennem skal Mennesker lære af hinanden og gensidig tilegne sig, hvad der er godt, men skal tillige lære at have Respekt for hinandens divergerende Opfattelse af Livets Problemer.

Til at naa dette Maal tjener Undervisning i Skolerne, Litteratur og Presse. Men en af de bedste Metoder til at fremme Retsbegrebet som Verdensideal er personligt internationalt Samkvem under kammeratlige eller kollegiale Former indenfor de forskellige Befolkningsgrupper med fælles Interesser af en eller anden Art, hvilket Samkvem skal finde sin statslige Konklusion i Folkenes Forbund.

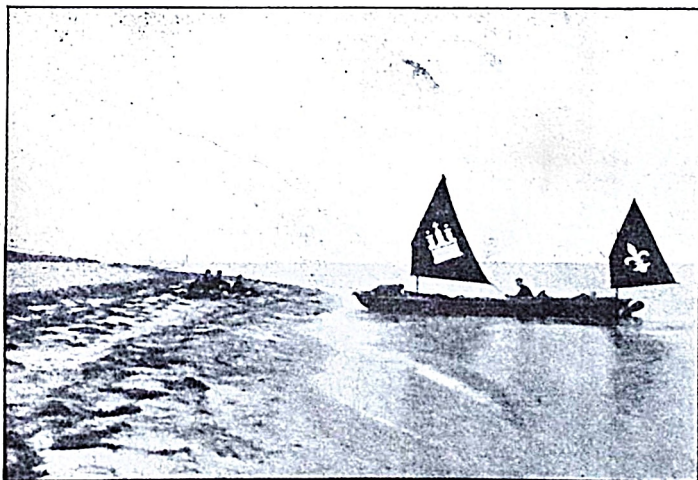
Derfor hilser jeg ogsaa dette Stævne Velkommen som Led i Ungdommens Be-

stræbelser for ved personligt Samvær at bygge Bro fra Fortid til Fremtid over Nutidens Brydninger. Kend dig selv og elsk din Næste er Livets store Bud til baade Unge og Gamle, og i den Aand skal Verdens Ungdom mødes.

Havet i Storm og Stille har altid staaet for raske Drenge som Eventyrets og Romantikkens Verden. Havet har jo hidtil været Forbindelsen med fjerne og fremmede Lande, og med at færdes paa Havene har altid været forbundet Mands Mod, hvortil kom Kløgt og Snille for den, som skulde kunne gøre sig til Herre over Skib og Vand.

Havet er ikke længere det mystiske Eventyrrige, thi dels har den tekniske Udvikling med sin Arbejdsdeling gjort Spmandslivet mere prosaisk, og endelig bringer Teknikken paa Landevejen og i Luften hurtigere Forbindelse med Omverdenen. Men trods al teknisk Udvikling vil Spæn og dens Liv dog fremdeles være Maalet for den dristige Ungdom, som ejer Livsmod og Livslyst, og mit Ønske skal være, at dette Stævne maa bidrage til Fremme heraf.

Velkommen alle som Gæster i vor By. Gennem Havene er vi forbundne og Havet er vort fælles Maal.

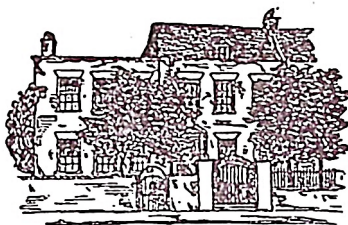
ROLAND HOUSE

I Londons East End nær Whitechapel og de store Dokker ligger „Roland House“ let tilbagetrukket fra Husrækken og skjult af den foranliggende Haves store Træer. Dog vilde der intet mærkværdigt være ved Huset, hvis der ikke over Døren havde staaet: Roland House — en Overskrift, der faar enhver Spejders Tanker ledt hen paa de engelske Spejders „Helgen“, Roland Philipps. Dette Hus er et Minde om Roland Philipps, sat af ham selv som et Samlingssted for Spejdere i Londons fattigste Del.

Roland Philipps kom aldrig til at arbejde i dette Kvarter, han faldt i Krig den 7. Juli 1916, men i sit Testamente havde han skænket Spejderbevægelsen de to Ejendomme i Stepney Green, som vi nu benævner „Roland House“. I et Brev, skrevet den Aften han drog til Frankrig, skriver han netop: „... I kan bruge Stedet paa den Maade, som vil hjælpe Drengene bedst, og jeg véd, at Gud vil velsigne det Arbejde, der udføres her“.

I Aarevis havde Roland med Liv og Sjæl ofret sig for Spejderbevægelsen, og da han ved Krigens Udbrud drog ud paa „det store Eventyr“ som Kaptajn i Kitcheners Hær, gjorde han sine London Drengene denne sidste good-turn at skaffe dem et Sted, paa hvilket mange af de Beskæftigelser og meget af den Aand, som hans eget Arbejde og Begejstring havde skabt, kunde samles. Det var hans højeste Ønske at komme til at bo i det Hus og her skabe et Sted, fra hvilket der kunde udgaa en ren og sund Spejdereaand til Gavn for de Drengene, der er henvist til at leve deres Liv i Fattigkvarterets snevre, tilrøggede Gader.

Da Roland Philipps døde i 1916, blev Huset midlertidigt sat i Stand og opkaldt efter ham, og i de forløbne ti Aar har det langsomt udviklet sig til det „Roland House“, vi nu kender, og hvis Rætningslinier og Maal formuleres saaledes:

- a. Et „settlement“ for Arbejdere for Spejderbevægelsen i Øst London.
- b. Et Hjem for Drengene, som 1) forældreløse, der ikke trænger til at opholde sig paa en Anstalt eller et „Hjem“, 2) Drengene, i hvis Hjem Forholdene umuliggør Spejdersport, 3) Drengene,

Roland Philipps.

der er taget hjemmefra for at begynde et Arbejde i London.

- c. Et Middel til at sikre den rette Type Mænd til Arbejde i Øst London og et Led mellem saadanne Mænd og Troppene, der trænger til Førere eller Hjælpere.
- d. Et Mødested for Spejderførerne i Øst London.
- e. Midlertidigt Opholdssted i en „Spejder Atmosfære“ for Besøgende.
- f. Let Adgang til den tilhørende Jord for Spejdere, der ønsker at øve sig i Baaltænding, Kogning etc.
- g. Lokaler til Raadighed for Troppene, der ønsker et Hovedkvarter, og for en Øst London Week-end Spejderklub.
- h. Bibliotek med vejledende Bøger og nyttige Oplysninger om alle Spørgsmaal af Interesse for dem, der arbejder for Spejderbevægelsen.

Heraf vil man forstaa, hvilken Faktor „Roland House“ er blevet som et „Pioner Hjem“ for Spejderne og deres Førere. I store, lyse og luftige Værelser lever de her deres Liv for den Sag, der fremfor alt ligger dem paa Sinde. I Stueetagen findes en stor Hall, Spise-stue og Samlingsstue, medens Soveværelserne og -salene, thi nogle er paa 5 og 6 Senge, optager de øvre Etager. I Kælderen har Spejderne selv indrettet det nydeligste lille Kapel, hvor der holdes Morgen- og Aftenandagt, og hvor de lover at gaa i Rolands Fodspor. I Bagbygningen er flere Sale.

Som det vil ses af Punkt e) kan enhver Spejder, der kommer til London, tage ind paa „Roland House“ og bo dér for en billig Penge, men han maa være kendt med det engelske Sprog og med London, at han ikke om Aftenen skal fare vild i Whitechapels skumle Gader.

A. S.-C.

BREV TIL EN PATRULJEFØRER

Kære Otto!

Jeg sender dig hermed en sangbog. Det skal være dig en paamindelse om den betydning, det har at faa sin patrulje til at synge. Nu maa du vel forstaa, at synge og synge, det er to ting. Det gælder i første Række ikke om, hvem der kan raabe højst. Det indtryk havde aabenbart en dansk sanger faaet, der for en del aar siden skrev ret nedsettende om spejdersang i Spejdernes Magasin. Og selv om vi maatte give ham ret i noget, saa havde han trods alt slet ikke forstaaet den sum af livsglæde, af i bedste forstand kammeratlig samfølelse, der kan komme til orde gennem sangen. Og jeg tror egentlig, at den store vanskelighed ligger mange gange mere i i det hele at faa patruljen til at synge, end at de synger for meget. Man generer sig. Ved maaske, at ens stemme er ikke særlig pragtfuld. Det skal overvindes og overvindes bedst, om du, kære Otto, selv synger for. Viser, at du er ikke bange for at lade din Røst høre, selv om du godt ved, det ikke er nogen operarøst. Men saa er der valget af sange. Der er jo nok at tage af. Men jeg kunde fristes til at omskrive det gamle „sig mig, hvem du er,“ til et „sig mig, hvad du synger, og jeg skal sige dig, hvad du indeholder.“ Det vil jeg bede dig tænke paa, naar du skal føre an i sang.

Jeg husker endnu, det er snart mange aar siden, vi stod en del kammerater

paa en damper, vi havde været paa en anstrengende og ikke helt ufarlig tur. Nu nærmede vi os Danmarks Kyst. Vi vilde give vor glæde luft i sang, hvad

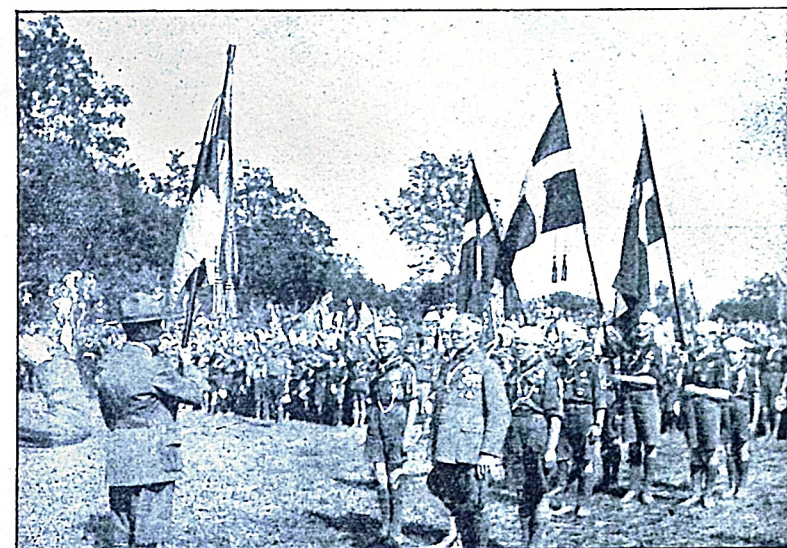
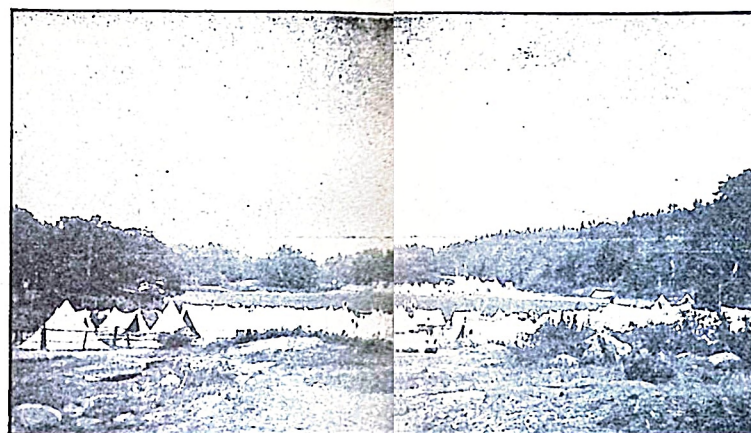
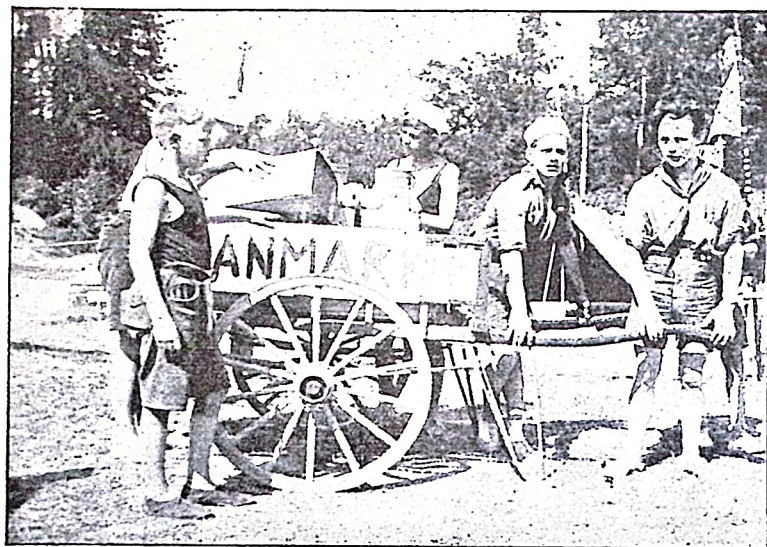
var naturligere og rigere, end at vi — efter at vi et stykke tid tavse havde set paa vore hjemlige kyster — nu vilde forme vore følelser i sang. — Og saa — ja, saa kunde vi en eller to sange — resten var ganske ubrugelige. „I Kina har jeg ogsaa væt“ kan nu engang ikke bruges ved enhver lejlighed. Det maa ikke ske for dig, at du eller din patrulje en dag gribes af de dybere og stærkere følelser i livet, hvad enten det er glæde over naturen, eller det er følelser for det land, i hvilket du og jeg er vokset op og har saa stærke rødder i, eller det er de stærkeste af alle følelser, de, der fører os ud over os selv, opad imod alverdens skaber, og saa kan I ikke omsætte det i sang, fordi de sange, I kan, er for fladbundede. Altsaa lad eders sange favne vidt. Begynd, det beder jeg dig saa indstændigt om, begynd med de sange, der virkelig indeholder noget. Vær med til at synge ind i vort folk de nye sange med Carl Nielsens smukke melodier, de bedste af vore fædrelandssange, nogle af Mads Nielsens og Ricards ungdomssange, mange af vore friske spejdersange, og saa, ja saa undgaas det nok ikke, at enkelte „Kinaviser“ lister med, naar vejen falder lang og hjærnen bliver træt. Men husk det, „hvad der bor i et folk, har sangen til tolk“.

Lad der bo noget godt i din patrulje. Og saa god sommerferie.

Din gamle Tropsfører

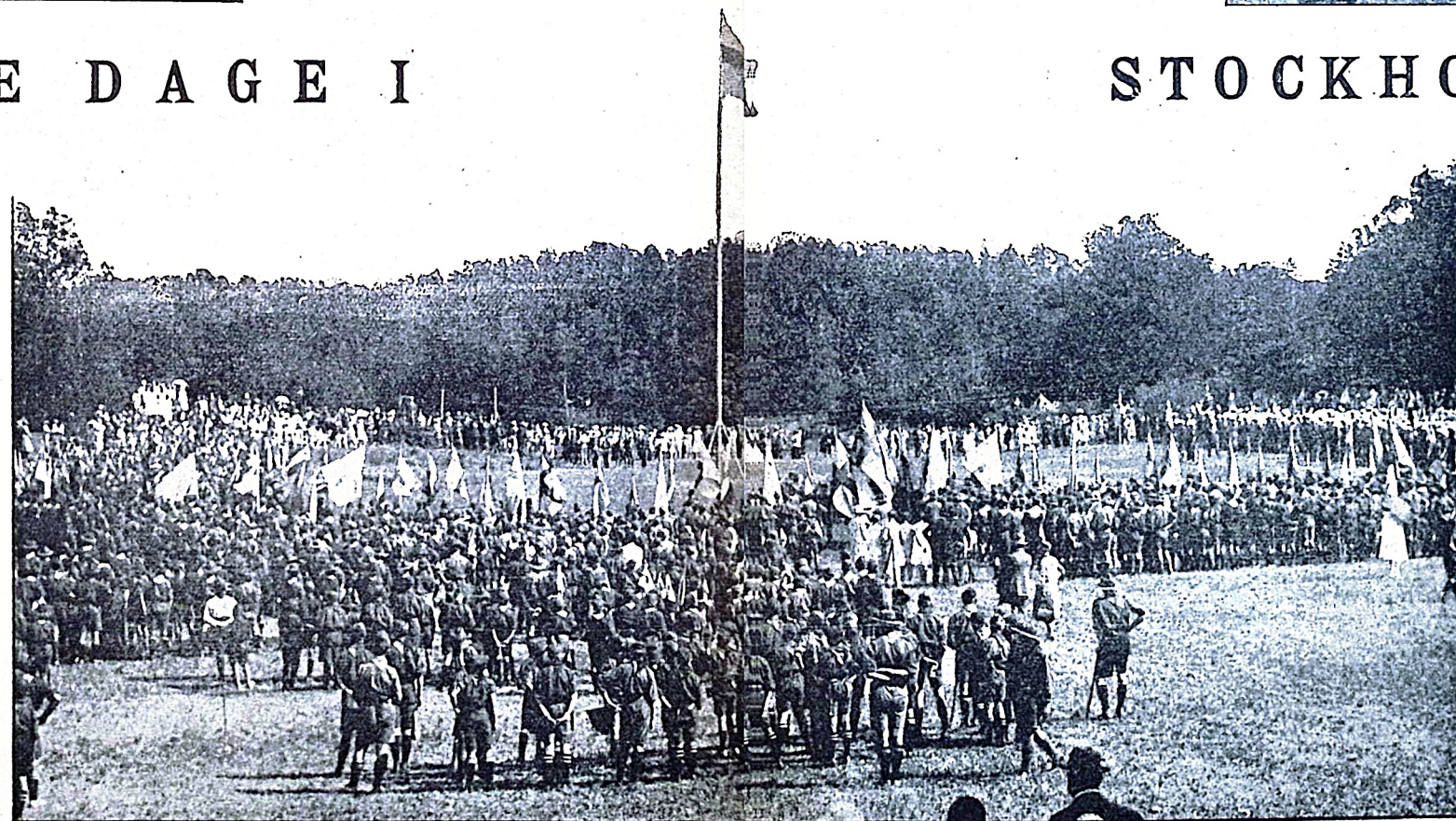
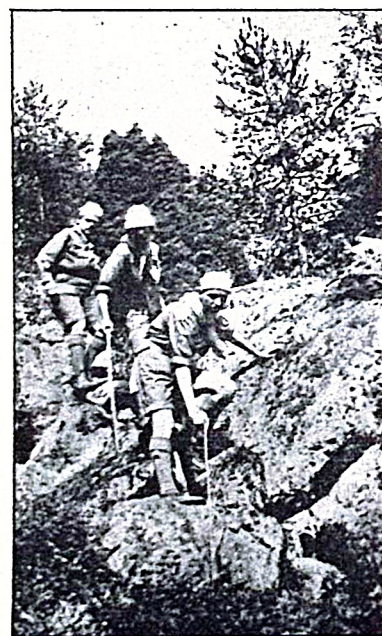
Farbror F.

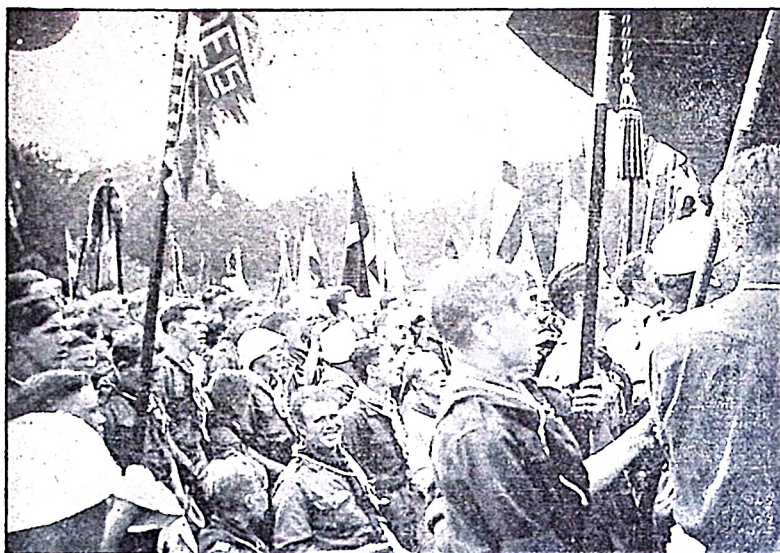

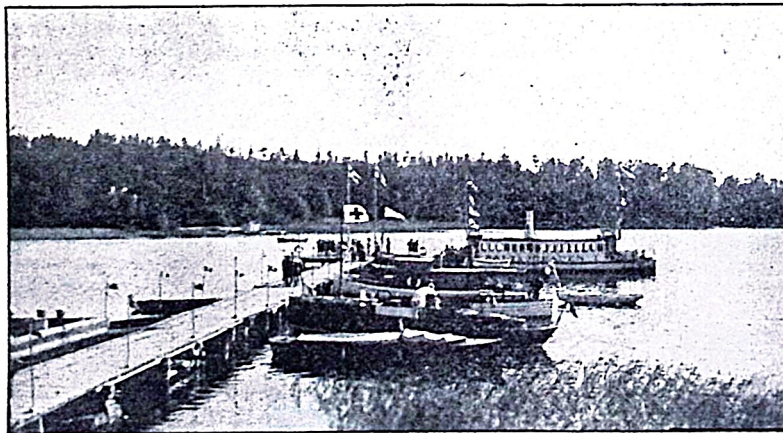
DE GLADE DAGE I

STOCKHOLMSLEJREN

Sol og Sommer, en rigtig gammeldags Sommer, og en herlig Plet ude i Skærgaarden var den festlige Ramme om Stockholmerlejren. Pladsen har sikkert været valgt af landskabelige Grunde, og til den mindre Lejr, der oprindeligt har været planlagt, vilde den have været ideel. Men den Tilslutning, den fik, baade fra Sverige selv og fra Udlandet, sprængte Rammerne og maatte nødvendigvis volde Ledelsen mange Besværigheder. Ikke blot ved, at Lejren blev saa spredt, hvad der vanskeliggjorde Vagttjenesten i høj Grad men paa den anden Side gav den en stor Charme, nen særlig ved at det til Tider kneb med Drikkevandet, der i Tankskib maatte

te bringes over fra Saltsjöbaden, og ved at Afhængigheden af Jernbane og Dampner til den daglige Transport af Fødevarer fra Stockholm blev endnu større og et Par Gang viste sig i disses Forkinkelse. I det store og hele var Forplejningen dog baade tilstrækkelig og god.

Vi kan sikkert let blive enige om, at

det var en fornøjelig Tid, vi tilbragte deroppe. Som det hele var anlagt, og da vi ikke deltog i Konkurrencerne, blev der rigelig Tid for de enkelte til paa Sommerferievis at gaa omkring i de forskellige Lejre og knytte Bekendtskaber eller til faa eller gruppevis at tage paa Udflygt f. Eks. til Stockholm, Upsala eller Skåtboet, Stockholmerspejdernes herlige Week-end Plads en Mils Vej fra Lejren, og som for nylig er omtalt i Spejdernes Magasin. Vi havde ogsaa et Par Fodboldkampe med Svenskerne med vekslende Udfald.

Den største Oplevelse var vel nok Baden-Powell's Besøg i Lejren. Efter Rejsen og Paraden, der formede sig som en smuk Hyldest til vor gamle Førstemand, var han noget træt, han har jo for nylig været syg, saa han kunde ikke gaa rundt overalt i Lejrene. Saa fik vor Ledelse en genial Idé. Uvist hvorfra fremtrylledes nogle store Granstammer, og en bekvem Stol, der fastgjordes til dem, og baaret af 20—30 store Spejdere med Faner, Musik og Ledelsen i Spidsen, blev den bragt til det Telt, hvor Baden-Powell havde hvilet sig.

Det Humør, hvormed det blev udført, kunde Spejderchefen ikke staa for. Han lod sig villigt bortføre i Bærestolen til vor Lejr, hvorfra han, efter at have beset en Del deraf, blev baaret tilbage paa samme Vis.

For at vise os lidt af den svenske Natur var der ordnet en Tur i Skærgaarden med Damper, og den gav os et

prægtigt Indtryk af denne smukke og ejendommelige Del af Sverige. Ogsaa Stockholmsdagene blev en Oplevelse. Alle besaa, hver Brigade under Led-sagelse af en svensk „Fætter“, Riddarholmskyrkan. Saa gik man brigadevis rundt og besaa enten Byen i Almindelighed eller nogle af Samlingerne for ved to Tiden atter at samles paa Skansen til Middag. Da denne var spist, blev der stillet op paa Djurgårdssletten for samlet at deltage i en Parade for Baden-Powell, der stod paa Terrassen foran Nordiska Museet. Det saa vældig godt ud og havde samlet en Mængde begejstrede Tilskuere. Vi Danske kom syngende, men paa et bestemt Sted kort fra, hvor Chefen stod, stoppede Sangen brigadevis op, og naar vi var ud for ham, gav hver Brigade ham et Raab for saa atter at begynde Sangen et Stykke derfra. I Parademarch drog vi derpaa, efter en forud lagt Plan, rundt i Byen, inden vi atter deltes og besaa dels Slottet, dels det nye Stadshus. Resten af Eftermiddagen var til Brigadernes Disposition og de fleste spredte sig i Smaagrupper over Byen.

Baalpladsen i Lejren var meget smukt beliggende med Skærgaarden som Baggrund for den lille Forhøjning, hvorpaa Underholdningen foregik.

Blandt en Del helt gode Ting maa man nævne Schweitzernes Fremstilling af de forskellige Sportsgrene, der gerbørn, dervakte stor Jubel, desuden det smukke Optrin hvor en Spejder for hver deltagende Nation hyllet i sit Lands Flag, kom frem, ledsaget af en eller to Spejdere, hvorpaa de sang deres Nationalsang og til sidst danne en tætsluttet Helhed tvers over Forhøjningen.

En god Lejlighed til at vise hvad vi kunde fik vi ved en lille improviseret Sammenkomst i vor Lejr, hvortil vor Ledelse havde indbudt de skandinaviske Ledere, den sidste Søndag Eftermiddag. Den formede sig som en

lille Eftermiddagsunderholdning med følgende (forkortede) Program.

Det Danske Spejderkorps nationale Fest i Danskeskoven under „Bøgekroner“.

Velkomsttale.

Danske Dialekter i Tale og Sang.

Ti smaa Niggerbørn.

Serving af grønlandsk Nationalret „Eskimoer“ med dansk-skaansk Kiks og Saft.

Cirkuse Jublo: Danmarks stærkest Mand med Sønner, højere Skoleridt. Sang — og Ordet frit.

Det Humør, der bar det hele, og den friske Maade, paa hvilken det var sat sammen, tog vore Gæster med Storm.

At det ikke blot var ved den Lejlighed, vi bar Humøret til Skue, viste den Omtale, vi fik i Stockholmerpressen. Den var fuld af Lovord over vor Lejrindret-

ning, over alt hvad vi gjorde, og særlig priste den vort smittende, gode Humør, der, som den skrev, satte sit Præg paa hele Lejren. Fik vi maaske lidt for megen Ros ved denne Lejlighed, saa lad det være os en Spore til at svare dertil i Fremtiden og vise, at vi virkelig kan tage enhver Situation med godt Humør.

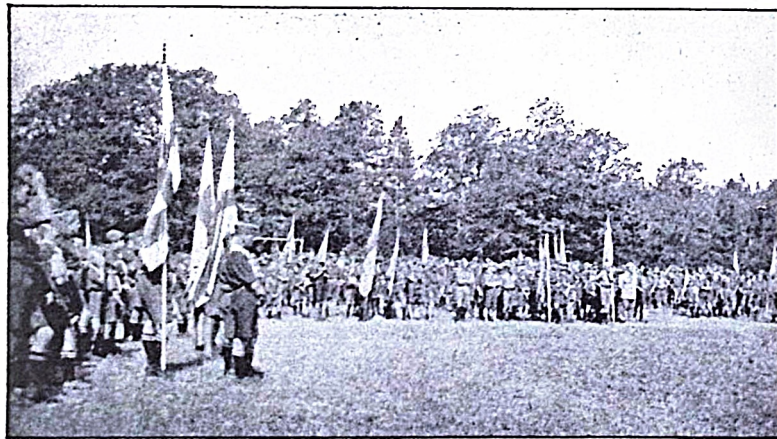
Dagene gik ellers med at nyde det herlige Vejr og med Samværet med de mange fremmede Kammerater; ogsaa blandt vore egne fra de forskellige Dele af Landet, fandt mange hinanden og knyttede Forbindelser til Gavn for fremtidigt Samarbejde. Desuden var der de daglige fælles Morgenparader, ved hvilke de forskellige Nationer under smukke Former overbragte deres Hilsen til Jubilæet i Form af Faner, Baand til Banneret og lignende. Tyskerne havde bundet en mægtig Egekrans, som den

svenske Spejderchef, Major Lieberath, maatte træde ind i. Den ene Dag bragte vi en svensk Silkefane, og ved den sidste Parade, da alle undtagen Svenskerne og vi var gaaet, blev Major Lieberath og Lejrchefen Sten Thiel ved en smuk Højtidelighed dekorerede med henholdsvis Spilvulven og det store Hæders-tegn.

Alting faar jo en Ende, ogsaa de glade Dage i en Lejr. Da en Del af

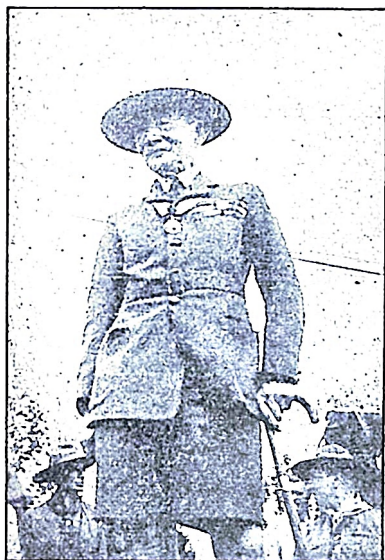

Saaningerne, alle de Danske og Ungarnerne, der skulde med til Kjøbenhavn, skulde af Sted samtidig, og den lille Bane var enkeltsporet, maatte Transporten foregaa i mange Hold. Bagagen skulde afleveres Kl. 8 om Morgenen, hvorfor mange foretrak at tage Telte-
ne ned om Aftenen og bivouakere den Nat. Da den næste Morgen alt var pak-

Billeder fra Lejren
i Stockholm

ket og afleveret, kom den eneste Regn, vi fik deroppe i Form af en flere Timer lang, vældig Skyll. Heldigvis var ogsaa Lejrpladserne i det væsentlige bragt i Orden paa det Tidspunkt, og det var med berettiget Stolthed, at vor Ledelse kunde aflevere Pladsen og modtage den svenske Lejrledelses meget rosende Udtalelser. Den var nemlig ligesaa pænt afleveret, som den havde været holdt under Opholdet. Før Dagens Forplej-

ning blev der sørget paa den Maade, at vi spiste Morgenmad i Lejren, og at alle blev bispist ved to Tiden i Stockholm paa den store Restauration og Concertlokale Berns' Salonger. Desuden havde vi faaet udleveret Brød, Margarine og Ost samt Fars, hvorefter der var stegt Bøf Aftenen i Forvejen,

*Billeder fra Lejren
i Stockholm*

til Forplejning Resten af Dagen og næste Morgen. Vi var alle naaet Stockholm ved 12-Tiden og tilbragte Eftermiddagen, som vi selv vilde, indtil Aftensrejsen om Aftenen. Havde det været svært at faa Ro om Natten i Toget paa Opvejen, gik det nu saa meget lettere.

De mange Indtryk og den kraftige Luft i Lejren gjorde deres Indflydelse gældende. Snart saa man ud over en Samling sovende Spejdere i Stillinger, hvori det skulde synes umuligt at falde i Søvn. De færreste mærkede noget til Nattens Begivenhed, at Toget standsede paa Grund af, at en Rygsæk faldt ned og slog Nødbremsen fra. Man sov, Ung-

dommens Ret gjorde sig gældende, og der var derfor et vældigt Humør hos samtlige 700—800 Mand, da de i straalende Solskin sejlede over Sundet mod de hjemlige Kyster.

Ledelsen fik sine Part af Glæden, hvor den viste sig, og den fortjente det ogsaa; den havde slidt i det længe efter, at vi andre var gaaet til Køjs, og meget havde den faaet ændret til Bedste for os. Hvorfor skulde Svenskerne ogsaa mere end vi andre, de sureste undertagen, kunde staa for Jens Hvass' ukuelige Humør og brede Spejdersmil, der lyste om Kap med Solen paa hele Færden.

Rovervandringsopgave ved Foraarsturning.

Kl. 11½ Nat stillede vi 3 Mand med Oppakning og Kogegrej foran Dommernes Telt for at faa udleveret vor Opgave. Vi fik Ordre til at tage til Dæmpegaard, bivuakere nord for denne og afvente nærmere Ordre — i Bivuak'en skulde vi opholde os 8 Timer. — Regnen øsede ned! Kun af og til fik vi et lille Glimt af Fuldmaanen mellem de forrevne Skyer; ellers var det bælghørkt.

Paa Kortet fandt vi snart vort Maal — Gaarden laa ca. 9 km mod Syd — og saa af Sted! Vi løb det meste af Vejen; Oppakningen hoppede paa Ryggen — trods Kulden løb Sveddraaber om Kap med Regndraaber ned ad Ansigtet. Da vi havde løbet et Par Kilometer, begyndte det at sne, og vi var nødsaget til at staa stille for at orientere os paa Kortet.

Paa Turen, der hele Tiden gik gennem Skov, skete ellers intet. 50 Minutter efter Starten var vi ved Maalet og meldte os straks til Kontrollen, der laa der i sit lille Kajaktelt. Vi lagde Oppakningen og søgte efter Bivuakplads. I Nærheden laa et Par Rummeter Kævlér; med denne Stabel som den ene Væg og i Læ for den kolde Blæst byggede vi vor Hytte. Siderne tættede vi med Kævlérstykker, og Taget tækkede vi med Bøggeris, af hvilke der laa en Bunke afhuggede fra Skovningen. Efter lang Søgning lykkedes det os endelig at finde nogle faa Granris og Fyrrekviste til Bunden — oven paa dette spredte vi vore Voksdugsstykker og tørnede ind — en ad Gangen, majsommeligt arbejden- de os gennem den lille Fløjddør. Vi havde med Hensigt lavet Hytten lille for bedre at kunne holde Varmen. Pladsen var beregnet saaledes, at een kunde ligge paa Ryggen — de to andre paa Siden; men nu var det saadan, at kun een af os — naturligvis en Jyde — var i Stand til at sove paa Ryggen. Vi to andre blev imidlertid stiltiende enige om, at det vilde stride mod alt — virkelig ægte — Kammeratskab, hvis han skulde have Lov til at fylde det halve af Hytten — og saa tillige snørke! Vi forsikrede derfor begge højlydt, at vi sov bedst, naar vi laa paa Ryggen. Snart var vi enige om, at vi skulde ligge paa Ryggen efter Tur, hver en Time, men Resultatet blev, at vi to kun fik sovet hver 3die Time

— og det var endda kun for at prale, at vi sagde det, for det frøs 2 Grader. Natten forløb ellers hyggeligt. Naar Jyden laa paa Ryggen, snørkede han — og vi sov ikke; naar en af os laa paa Ryggen, ømmede denne sig saadan over den uvante Sovestilling, at den anden ikke kunde sove — Jyden sov stadigvæk. Kl. 4¼ syntes vi, at det var Synd, om Jyden skulde sove længere — vi var da Venner. Vi krøb da ud og begyndte at rive Hytten ned — han sov endnu — pludselig faldt en Kævlér ved et rent Tilfælde ned paa Maven af ham — nu var Jyden vaagen! Derefter gjorde vi 10 Minutters Morgengymnastik under Kommando af Lejrledelsen. Af Kontrollen fik vi nu at vide, at de andre Hold ikke var startede paa Grund af Snevejret. — Ho! Ho! tænkte vi, men det sagde vi ikke til nogen. Vi fik nu udleveret vor næste Opgave. Den lød saalunde: Hvorledes bjr en Roverpatr. efter jeres Mening tilbringe en Formiddag som denne. Hjemkomst senest Kl. 2 prc. til Lejren. Dagbog afleveres ved Hjemkomsten af Holdets Fører. Distance og Tid efter eget Valg." Efter at have gjort Bivuak-Orden, gik vi op paa Gaarden, hvor vi fik Lov til at vaske os i Gaardmandens private Vand. Saa lavede vi The — i Mangel af en bedre Bøf stegte vi vore Madpakker paa et Spid over Ilden — ellers var vi jo ikke nogle rigtige Gillwell'ertre. Vi fik Lov af Kontrollen til at bryde op lidt før og gik saa op til Gaardmanden for at sige Farvel og Tak for Lejrpladsen. Som naturligt er kom vi til at tale om Spejdervæsenet, og vi forstod da paa ham, at han adskillige Gange havde haft Grund til at være misfornøjet med den Opførsel, der var blevet udvist af de Spejdere, der havde faaet Lov til at campere paa hans Grund. — Her var da en passende Opgave for Rovers. „Denne Mands Mening om Spejdere skal forandres derhen, at han faar saa travlt med at skrive Indbydelser til Spejdere om at komme og ligge paa hans Grund, at han ikke kan se efter Gaardens Drift — den forfalder, og vi kører den for en Slik til Tropshytte"; saadan kom vor Opgave til at lyde. Vi sagde ham da, at han maatte betragte os som hørende til Gaardens Besætning fra 8—12, og at vi haabede, at han havde et Arbejde

til os. Han blev meget glad! Ja, han blev saamænd helt rørt! Hans Havegange foran Hovedbygningen havde ikke været skuffet eller afstukket i et helt Aar — dette Job fik vi tildelt. Vi fik udleveret Skuffejern, Spade, Rive og Snor og tog saa fat med Spyt i Næverne. Ejeren underholdt os paa en gemtlig Maade under det ingenlunde lette Arbejde. Græsrodderne havde arbejdet sig omtrent 8 cm ned — Haandfladerne blev glatte; det var rene Jordbærtrær, vi skuffede op! Vi smed en Del Tøj; ja, vi smed meget! Solen brændte ubarmhjertigt, Fuglene sang med støvet Røst — Møddingen lugtede — en Gaardhund med Lopper, der kunde gi' Pote, sprang opmuntrende rundt om os; vi syntes at høre Raslen af Skeer — at mærke Færten af Kaffe! Det viste sig senere at være Cacao. — „Ja, nu maa De jo stikke godt til Dem — der er mer', hvor det kom fra". — Det var Wienerbrød og Smørkage — dejligt! Bagefter gik Arbejdet dobbelt hurtigt — Jyden fik Mavepine. Lidt over 12 var vi færdige. Gaardejeren takkede meget; han vinkede — ja, min- sandten om han ikke stod der ved Ledet og vinkede til Spejderne, da de gik. — Vi gjorde derefter Studier ved de bekendte Langdysser, der ligger ca. 1½ km NNØ for Gaarden, tegnede tillige nogle Skitser med Maalangivelser i Dagbogen. Vi tillod os at hvile vore Bæne i Læ bag mosbegrøede Bautastene — fortsatte saa Turen, der Resten af Vejen gik gennem Skov, hvor vi gjorde nogle Iagttagelser. Flere Steder var der vist ud og skovet til Telefonpæle; et Sted fandt vi en lille Granhytte — der var tydelige Spor som efter en hid-sig Kamp; i et Hjørne af Hytten laa de lemlæstede Rester af — Ugebladet Hjemmet! Senere passerede vi en flittig Myreby bestaaende af 4 Skyskrabere — ikke afmærket paa Kortet; her gjorde vi enkelte sviende Iagttagelser. Vi fik nogle Københavnercyklister til at vende om ved at fortælle dem, at de ikke inden for et rimeligt Tidspunkt vilde naa en Kro, hvis de fortsatte ad samme Vej — den endte nemlig ved en Søj.

Kl. 1½ afleverede vi Dagbogen ved Stabens Telt.

Bjarne Henning-Jensen.

SPEJDER- OG ULVEFEST PAA FORUM I MONTREAL.

Med glæde havde jeg fra hovedkvarteret i Montreal modtaget en indbydelse til at overvære festen paa st. Georges dag. Denne blev afholdt paa Forum i Amphiteatret, hvis scene er fire gange saa stor som scenen i Cirkus i København og hvis tilskuerplads kan rumme 10,000 siddende gæster. Paa scenen var rejst 15 4-mandstelte, en del træer (paa juletræsod), samt paa papir paa gulvet malet en Bæk, som viste sig at være fuld af fisk (Laks af pap med en Ring i munden). Reveillen lød, og ud af telene trimlede 60 pyjamasklædte spejdere, der med et rædsomt humør vaskede tøjvask i bækken, gjorde gymnastik og klædte sig paa, mens 1500 spejdere, repræsenterende 72 tropper, marcherede ind, gjorde front mod midten og præsenterede for flaget, som blev hejst i lejren under sangen: God save the King. Troppene marcherede ud, og lejrarbejderne tog fat.

Vævning, hyttebygning, fiskeri, signalering, brobygning, madlavning, brændehugning, nødhjælp, instruktion og leg, alt sammen paa en gang. Efter lejrarbejderne fulgte en massedemonstration, hvori 300 spejdere deltog. Denne blev gentaget 4 gange, een gang i hvert verdenshjørne, for at alle tilskuerne kunde nyde glæden derover. Hele scenen var fuld af spejdere, som fremviste signalering, brandjvæls, himmelspjæt, en stranding (spespejderne), første hjælp, gymnastik, boksning, fægtning og stokkeslag. Det var altsammen vældig livligt, og hvor det lod sig gøre og saa komisk. Et kærreforhindringsløb manglede heller ikke. Under muntert bifald stormede 3 kærre ind paa scenen med spejdere foran og „oveni“, kostumerede og med „kuskene“ staaende op, indtil de i en kurve under vild jubel

blev væltet af; men endnu vildere blev jublen, da en kærre mistede sit ene hjul, saa der opstod et frygteligt roderi af kuske, heste, kærrehjul og tililende hjælpespejdere. Naturligvis skulde kærren ogsaa over et 3 fod højt plankeværk. Det hurtigste kærrehold adskilte, bar over og samlede kærren paa 24 sek.

Nu fik *ulveungerne* lov til at vise, hvad de kunde. Akela satte sig paa raadsklippen, rejst midt paa scenen, fløjtede i sin fuglekvidderfløjte, og ind myldrede ca. 400 ulveunger, som i ærbødig venten paa Akelas næste Bud stillede sig langs barrieren hele scenen rundt, mens de 28 førere, hvoraf kun to kvindelige, stillede sig i kreds om raadsklippen. Det allerkæreste ulvehyl blev udstødt af samtlige 400 ulvestruer, hvorefter sangen: Wolf Cubs All are We, som et lavineskred rullede gennem den mægtige hal. Sangen blev efterfulgt af leg, ikke mindre end 32 forskellige lege blev fremvist paa en gang, det var imponerende, men ogsaa lidt forvirrende. Kaadansen med passende megen hvislen sluttede af for denne afdeling.

Scenen blev nu tumleplads for „*Grand Cirkus*“, hvis badutspringere og cyklen-

de politi fik tilskuerne til at ryste af latter. Deres megen laven bylteri og farlige sammenkørsler blev lidt langvarigt, men man lo alligevel. Mens de mange hundekunster stod paa, gik et optog rundt forestillende England, et skib med matroser og admiral klædt i gammeldags marineuniformer, Canada, en flok indianere i maleriske dragter, og Indien, en dronning, baaret af slaver, fulgt af sit hof og slaver bærende vifter paa lange stænger. Dronningen og hoffet var pragtfuldt paaklædt, medens slaverne maatte nøjes med et lændeklæde og en turban.

Pludselig blev alle lys paa tilskuerpladsen slukket, og ind paa scenen marcherede soldater, Englands gamle Rødkjoler, civile, Puritanere i gammeldags dragter og indianere med deres squaws. Indianerne begyndte med en leg som underholdning for Blegansigterne og sluttede med et frygteligt massemyrderi af de samme.

Ny scene. To Kvækere kommer frem, overfalder af indianere og bindes til marterpælen. Inden de to dør under pinslerne, lyder et skud, og en indianer falder død om. De andre indianere ræddes og styrter næsegrus til jorden, da de ser de hvide komme med Tordenguderne i hænderne. Der sluttet fred, og de malerisk klædte soldater, emigranter og indianere forlader scenen for at give plads for festens finale, et smukt optog af spejdere med bannere og faner. Forrest Union Jack, derefter bannere med paamalet flag og navn paa de nationer, hvor der dyrkes spejdersport, og endelig 52 engelske faner og tropsbannere. Musikken spillede „Oh Canada“, og saa var festen forbi, den havde da varet fra 8,15 til 10,45 og var absolut en succes.

H. Ernst,

(fh. Hertug Knuds Division).

Wien — Musikens By og dens Indbyggere

I disse Dage for et Aar siden stod vi ca. 50 danske Spejdere, der skulde til den ungarske Jamboré, for første Gang i Wien — i disse Dage for et Aar siden vandt Wien endnu 50 Tilhængere. Inden Solen gik ned over den skønne Donau-stad, forstod vi alle, hvorfor Ordet *Wien* for Tusinder af Mennesker Verden over var mere end blot Navnet paa en By.

For en Maanedstid siden var „Wienerbørnenes“ danske Plejeforældre paa Besøg i Wien — og ogsaa ved denne Lejlighed knyttede Wien nye ubrydelige Venskabsbaand.

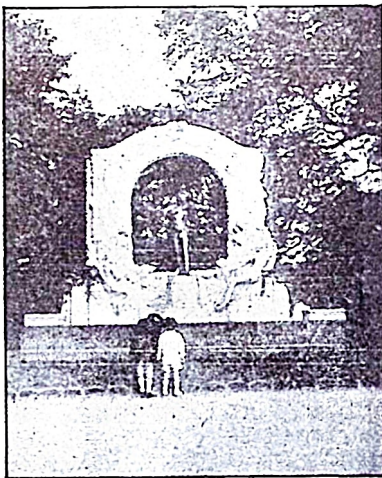
Hvad er da Grunden til, at der i Sorgens saavel som i Glædens Dage hviler en hel Verdens Kærlighed paa den engang saa mægtige Kejserstad ved den skønne blaa Donau?

Grunden? — eller rettere: Grundene? thi spørger man forskellige Mennesker om, hvad Grunden er til, at de stadig vil mindes Wien — ja, man vil da faa flere forskellige Grunde.

Der er nu f. Eks. Musikken. Om det er i Nord eller Syd — i Øst eller Vest — naar man nævner Ordet *Wien*, vil der i ethvert Menneske, der blot har den mindste Følg med Musik, klinge indsmigrende Strofer af bedaarende Wienermusik. Æggende Valse og stemningsfulde Sange — mest Sange til Byens Pris, hvor man alene i Tonerne kan finde Komponistens Kærlighed til sin smukke By, hvor man kan høre Wienernes muntre Latter — eller Wienernes Sorg over „det gamle Wien“s

Død — og Haabet om en snarlig Genrejsning.

Men ikke alene den lette rytmiske Musik hører hjemme i Wien — thi den Eller har man hørt Wiens Historie

Joh. Straus Mindesmærke.

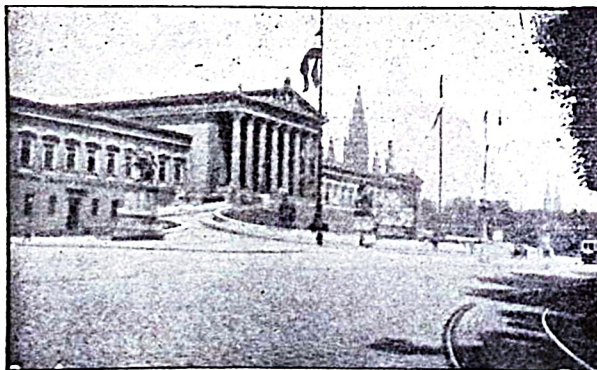
Dag i Dag er Musik Wiens største „Eksport-Artikel“ — og alle store Musiknavne, fra den guddommelige Beethoven, den uddødelige Mozart og Schubert til den samtidige Richard Strauss har fundet Hjem og Impulser til deres Livsværk i Wien. Fra alle Kanter er de søgt ind til Wien — som Møllene drages mod Lyset, men de er ikke døde som

Møllene, nej tværtimod, først i Wien er de blevet inspirerede til deres Livsværk, først dér har de fundet Impulser til deres Værker, der har bragt deres og Wiens Navn ud i Verdens fjerneste Afkroge.

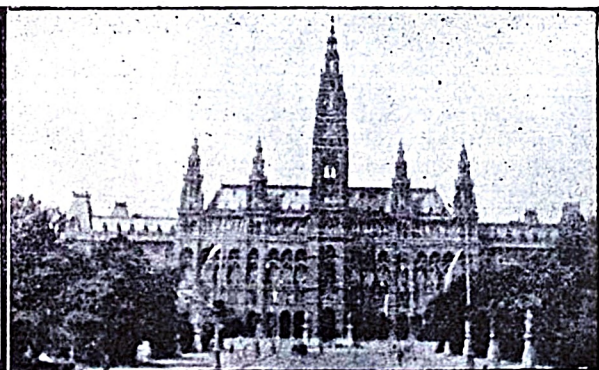
Og nu selve Byen? Nævner man Ordet *Wien* for et Menneske, der blot har tilbragt een Dag dér, vil Fantasien fremtrylle det ene skønne Parti efter det andet. St. Stefan Kirkens slanke Taarn, den monumentale Parlamentsbygning, Burghteatret, Operabygningen, Raadhuset, Wienerskovens grønne Skrænter og i Forgrunden Johann Strauss med Violinen, hvorpaa han har fremtryllet saa mange skønne Melodier. — Parti efter Parti vil glide forbi. Eller han vil erindre en Tur med Jernbanen i Wiens Omegn. Ganske jævnt stiger Wienerskovens Skrænter, men blot to Timers Kørsel — og vi er i den evige Snæs Regioner — i Bjergromantikens Rige.

— fortalt af en ægte Wiener, med den Begejstring, som kun han kan fremtrylle — ja, da glemmer man den aldrig.

Wien var gennem Aarhundreder et Midtpunkt for hele Europa, de mægtige Habsburger-Kejseres Residens. Netop for 100 Aar siden blev Europa styret fra Metternichs Skrivebord i Wien — og nu! Ja, vi behøver blot at gaa tilbage til før Krigen, da Wien var den pragtfulde Residensstad for det nu saa sønderlemmede Østrig — da den gamle Kejser var som en „Reservefader“ for

Raadhuset.

Wien.

Parlamentsbygningen.

Landets Undersaatter. Naa, lige saavel som et Rige, der ligger i indbyrdes Strid, ikke kan bestaa, saaledes vil et Rige, hvis Undersaatter værner om Fædrelandskærligheden, ikke kunne gaa under — omend Fædrelandet nu kun bestaar af en Millionby med lidt Opland.

Man mærker ogsaa allerede nu, at Wien er ved at faa sine Saar helet fra den ulyksalige Krig. Musikken er igen begyndt at klinge, og igen blomstrer Haabet for det engang saa gemytlige og af Lykken tilsmilede Wien.

Wien rejser sig ikke ved Hjælp af den ellers overalt sejrende „Amerikanisme“ — den ligger Wienerne for fjernt. Nej, det der atter rejser det en-

fundet Plads i Spejdernes Rækker, legang af Sult og Nød hærgede Wien — er det ægte gode Wienergemyt, det der selv i Krigens værste Dage formaaede at holde Haabet oppe i de af Ulykker plagede Wienerne.

Og sluttelig lidt om det, der for os har lige saa stor Interesse som Wiens Musik, Bygninger, Landskaber osv. — Spejderbevægelsen.

Desværre — ligesom „Amerikanismen“ ikke kan finde Plads i Musikbyen Wien, kniber det med Spejderbevægelsen. Den er ikke endnu slaaet rigtig an i Wien. I Forhold til Byens Indbyggerantal er der kun ringe Tilslutning. Men i den lille Skare, der har

ver maaske det mest ægte Wienerind. God Vilje, stralende Humør, Glæde over Musik og Sang, en Lyst til at give sig hen i skønne Drømme — hos en ægte Wiener ligger Taarerne og den smittende Latter tæt ved Siden af hinanden. I Aftaler, i Brevudveksling, i Punktlighed og andet er han maaske noget upaalidelig — men Hjertets Følelser er ægte som Guld.

Og dette ene Punkt giver os Haabet om en Genrejsning af Musikkens, Sangens og Glædens By — og et Haab om, at Spejderbevægelsen efterhaanden vil finde større Tilslutning i den skønne Donaustad.

Kaj Lundby.

Fra 3.
Vesterbro
Trops
Lejr
1927

København
Gøteborg
Stockholm

Lejren i Stockholm.

Morgengæster.

Lejr ved Vættern.

ET VÆDDEMÅL

AF OLUF NIELSEN

Peter var i København. Fætter Axel havde mange Gange været i Peters Hjem derovre i den store Gaard ved Horsens Fjord, men i Aar var det omvendt, da var det Peter, der var i København.

De havde været en Tur ud ad Roskilde Landevej og kom nu for hjemgaende kørende op gennem Østerbrogade.

Der var som sædvanlig stor Trængsel. Axel var kommen lidt foran, mens Peter blev trængt mere og mere ind i Færdselsstrømmen. Modsat kom der kun faa, og da pjnene Peter sin Chance.

Ikke en Sjæl paa den anden Side Betjenten. Han traadte kraftigt til ud i Banens venstre Side forbi Betjenten.

„Den gik vel nok fint,“ raabte han over mod Axel, der fortvivlet rystede paa Hovedet og sprang af Cyklen.

Et Ryk bagi Peters Cykle, og saa maatte han ogsaa af.

Han vendte sig vredt om og var allerede klar til at rulle ud med en hel Række østjyske Kraftudtryk, da han saa Betjenten. Det var ham, der havde standset Peter.

„Er du rigtig klog, Dreng?“ tordnede han.

„Jo, Tak —,“ svarede Peter forundret, „det maa da snarest være Dem, der er noget i Vejen med — saadan rive en fredelig vejfarende af Cyklen.“

„Fredelig vejfarende — jo, du er mig en rask Kammerat — tror du, man cykler i venstre Side her i Byen.“

„Der var knagende god Plads i den Side, der kom ikke en Kat — og saa —“

„Naa, og saa kørte du over i den Side — det bliver lige 4 Kr. — Hvad hedder du?“

„Fire Kroner,“ stønnede Peter.

„Det hedder du vel ikke —?“

„Nej, jeg hedder Peter, men fire Kroner — jeg skulde til Sverrig i Morgen.“

„Det interesserer mig ikke — du hedder Peter — og du kommer af med 4 Kr. i Bøde — men hvad mere?“

„Ikke mere, absolut ikke mere.“

„Hedder du ikke mere end Peter?“

„Joh — jeg troede, det var mere end 4 Kr., De mente; jeg hedder Hjerrild — med to „r“er og blødt d i Enden.“

„Ja, du kunde trænge til et blødt „d“ i Enden — hvor bor du?“

„Østerbrogade 85,“ sukkede Peter.

„Stik af med dig —“

Peter saa fortvivlet op paa Betjenten.

„Kunde jeg ikke slippe denne ene Gang, jeg skulde til Sverrig i Morgen, og nu gaar alle Pengene —“

„Ikke Tale om, Farvel.“

„Jeg kender Tyge.“

„Hvem?“

„Tyge Petersen, Bokseren, vi er dus.“

„Hvad kommer det mig ved.“

„Joh, han er Politibetjent i Horsens — han er knagende flink — skal jeg hilse ham.“

„Tror du, at du kan slippe for Bøde, fordi du er dus med en Politibetjent — og nu er det for Resten ogsaa skrevet.“

„De kunde rive Bladet ud.“

„Det kan man ikke.“

„Eller strege det over.“

„Det gør en Politimand aldrig — farvel —“

Politibetjenten stak Bogen i Lommen og vandrede med gravitetiske Skridt ned ad Gaden.

„Det var en kold en,“ sukkede Peter igen, da han og Axel trak Cyklerne ind. Axel lo.

„Ja, og saa troede du, at du kunde faa en Betjent til at strege noget ud i sin Bog, aldrig —“

Peter grundede lidt.

„Skal vi vædde?“

„Om hvad?“

„Jeg skal faa Politibetjenten til at strege noget ud, han har skrevet.“

„Aldrig.“

„Vædder du?“

„Hvor meget?“

„Fire Kroner.“

„Lad gaa.“

En halv Timestid senere cyklede Peter igen over Trianglen, mens Axel holdt Vagt paa Fortovet.

Det var den samme Betjent.

Hans Øjne vaagede vagtsomt over Peters Cykle.

„Du har ingen Cykleklokke paa,“ raabte han.

Peter svarede ikke, men traadte langsomt videre.

„Ja, ja, raabte Betjenten efter ham, „du slipper denne Gang, men næste Gang jeg ser dig uden Cykleklokke, gaar det galt.“

Næste Gang lod ikke vente længe paa sig.

Peter cyklede ned mod Sørne, vendte og kørte atter forbi Betjenten. Axel stod stadig paa Fortovet.

Et Ryk, og Peter blev standset igen. „Naa, min Ven, du er nok glad for Bøder; naar jeg siger, der skal være Klokke paa Cyklen, saa skal der være Klokke — altsaa —“

Betjenten noterede ned.

„Peter Hjerrild — med „d“ i Enden — Østerbrogade 85 — det bliver lidt kostbart for dig i Længden at være her i København, maa du ikke hellere se at komme ud paa Landet igen.“

Peter mødte Betjenten med et isende Blik og traadte atter op. En Dame skraaede over ligesom ham. Peter stak venstre Haand under Sadlen og — ringede længe og vedholdende — Damen holdt an, og Peter kørte forbi.

Axel holdt Øje med Betjenten.

Han saa efter Peter med store, maa-bende Øjne. „Naa, saa Drengen havde Klokke paa alligevel.“

Saa stregede han hastigt noget over i sin Bog og stak den igen i Lommen.

„Naa,“ spurgte Peter, da Axel kom løbende efter ham, „hvordan gik det —“

Han stregede ud — du vandt.“

„Selvfølgelig,“ svarede Peter — „enten er man fra Horsens, eller ogsaa er man ikke fra Horsens — Thyge og jeg er fra Horsens.“

Fra Divisionerne.

Indsend
smaa korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Oscar
Madsen,
Gl.
Kongevej 85,¹
Kbhvn. V.

KONGEAA-DIVISIONENS FORAARSTURNERING

fandt Sted i Aabenraa i Dagene d. 12. —15. Maj og havde vundet stor Tilslutning, idet ca. 300 Spejdere fra 11 forskellige Troppe deltog.

Stævnet var udmærket tilrettelagt af Divisionschefen, Sagfører Madvig, sammen med Aabenraa Kolonne, der havde gjort et stort Arbejde med Indkvarteringen, og dette tillige med den smukke historiske Egn og det gode Vejr gjorde, at Turneringen vil mindes med Glæde af alle Deltagerne.

Konkurrencerne, der paa en udmærket Maade gav Troppene Lejlighed til at vise, hvilken virkelig spejdermæssig Uddannelse de besad, idet de først og fremmest omfattede de ægte Spejderidrætter, Patruljevandring, Lejrspport, Orienteringsløb og Trekamp, begyndte Torsdag Aften, da Patruljevandringsholdene mødte i Hjelm Skov til Hyttebygning. Lejrpladsen laa paa en aaben Plads i Skoven, og det var et smukt Skue at se de forskellige Hold arbejde ved de blussende Baal, hvorfra Røgen hvirvlede op mellem de lyse Bøgekroner og blandedes med Maaneskærets klare Lys.

Af Begivenhederne, der fulgte Slag i

Slag de to Turneringsdage, husker vi bedst Paraden paa Markedspladsen Fredag. Det var et imponerende Syn at se alle Troppene opstillet til Parade i Divisionsformation til Præsentation for Præsidiat, der med Amtmand Refslund Thomsen i Spidsen bød Spejderne Velkommen og ønskede et smukt Forløb af Stævnet.

Heller ikke glemmer vi H. P. Hanssens i smukke Baaltale ved Lejrbaalet Fredag Aften. Sønderydernes stoute Fører gjorde et stærkt Indtryk paa alle, da han stærkt og varmt skildrede Egnens historiske Fortid og indtrængende lagde Spejderne paa Sinde at kæmpe for, at Danmark fik en Fremtid, der blev dets Fortid værdig.

Endelig husker vi den stilfulde Afslutningsfest paa „Folketøj“ med Taler af Amtmand Thomsen, Divisionsrådsformand, Lektor Nørregaard og Divisionschef Madvig, der foretog den med stor Spænding imødesete Præmieuddeling. Resultaterne blev, at 1. Præmierne vandtes af:

Patruljevandring: 1. Haderslev.

Lejrspport: 1. Tønder.

Orienterings- og Forhinderingsløb: 1. Haderslev.

Trekamp: 1. Haderslev.

Tovspræg: Kong Magnus' Tropp.

Tovtrækning: 1. Sønderborg.

Rævehalen for bedste samlede Resultat vandtes for 4. Gang af 1. Haderslev. Nr. 2 var 1. Sønderborg.

Som Dommere fungerede de gamle Hellerupere Ivan Sørensen, Raun og Balslev, og alle var enige om at prise dem for deres retfærdige Kendelser, deres rolige kammeratlige Færd og deres Dygtighed. De var rigtige Spejdere.

At ikke alt ved et saa stort Arrangement, hvor alle Kræfter maa tages i Brug, kan klappe fuldstændigt, skal blot bemærkes. Men de forskellige Smaahold hindrede ikke det fri, glade Spejderliv i frit at udfolde sig. Den venskabelige, men anspændte Kappestrid, det fornøjelige Kammeratliv i

Lejren, den herlige, friske Natur og Aabenraaborgernes store Gæstfrihed oplevede vi i rigt Maal, og saa er vel Hensigten med Stævnet ogsaa naaet.

En Deltager.

I. MIDDELFART TROP

I Maj Maaned i Bededagsferien afholdt Fyens Division den aarlige Foraarsturnering i Middelfart, hvor ca. 250 Spejdere var samlet og hvor der blev tilbragt nogle travle og glade Dage.

Pinseturen gik til Fænø, hvor vi tilbragte 2 fornøjelige Dage, men som sædvanlig fik Turen en vaad Afslutning.

Onsdag den 15. Juni, Valdemarsdagen, afholdt Troppen en Fest paa Odd-Fellow, hvortil Forældre og den nystiftede Pigespejder-Tropp var indbudt. Anledningen til Festen var den, at 2 Plader, som blev vundet ved Turneringen, skulde slaas paa Standeren. Derefter fik Pigespejderne overrakt en Troppstander af Drengespejderne. Festen sluttede med en Svingom. Kl. 12 gik vi hjem.

St. Hansaften havde vi et rigtigt kønt Baal nede ved Stranden bag Kongebrogaarden.

„Totter“.

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette smaae lille Mærke er
Garanti for, at De faar den
ægte

**Worning & Petersens
Xeroformsæbe**
Overalt — over alt

DANSK REJSEBUREAU
udsteder alle
Jernbane-, Dampskibs- og
Soveplads-
Billetter.

TIL 8048. AMAGERTORV 24. TIL 8051
København.

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Skolebøger

til alle Skoler og Kursus
bedes bestilt nu.

Bestillingen til det nye Skoleaar
bedes venligst afsluttet nu, saaledes
at Ordren kan ligge færdigekspe-
deret, naar Skolen igen begynder.

Sendes portofrit til Provinsen.

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4,
Telf. Central 4619 og Byen 7018

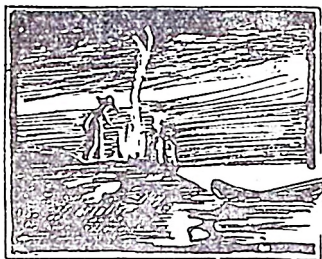
Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

I Lejren
bør altid benyttes
WOLFF & ARVÉ's
Leverpostej, Kødretter, Fiskeretter
og Tidemands Frugtsafter
og Marmelader.
Faas hos alle Købmænd.

Til
Lejrudrustningen hører
1 Stykke

Asp
Toiletsæbe.

Mel.: Naar Aftendæmringens dybe Fred.
(Danmarks Melodier IV).

Naar Solen i flammende Guld gaar ned,
— svagt man en kølende Brise aner, —
da tændes Baalet ved Strandens Bred
i Ly af de hriskende Graner.

Vi stirrer i knitrende Flammers Væld,
her fødes Drømme, her døvler Minder,
en Gnist af Livsaandens dybe Sjæl
i bragende Luer vi finder.

Da hylles Skoven i Mørke tæt,
— samlet om Baalet vi tavse ligger.
Se, Bøgen bøjer sit Hoved let,
et sagte Godnat os tilnækker.

C. B. Jacobsen.

SPEJDERSTÆVNE I RINGE.

Søndag d. 12. Juni afholdt 1. Ringe Trop et stort Spejderstævne med Deltagelse af Troppene fra Svendborg og Faaborg. Stævnet indlededes med en Natmanøvre, der varede fra Lørdag Kl. 23 til Søndag Kl. 2. Søndag Form. begyndte det egentlige Stævne med et stort Forhindreingsløb. I dette Løb var der indlagt Brandmandsopgave, Slutningsopgave, Signalering, Samariteropgave og en skrap mundtlig Melding paa ca. 40 Ord. Svendborg vandt Signalering, Faaborg Brandmandsopgaven og Ringe Samariter og endvidere Løbet som Helhed. Om Eftermiddagen var der Konkurrence i 4 km Løb, hvor Troppsf. Aksel Duus, Faaborg, vandt. Et Par fornøjelige Fodboldkampe vandtes af Ringe, som ogsaa vandt Tovtrækning. Dagen sluttede med Præmieuddeling og et lille Bal paa Højskolehotellet. Alt i alt et fornøjeligt Stævne med fint Humør og godt Kammeratskab.

Storm.

Danske Spejdere
køb

Danske Tændstikker
med dette Mærke

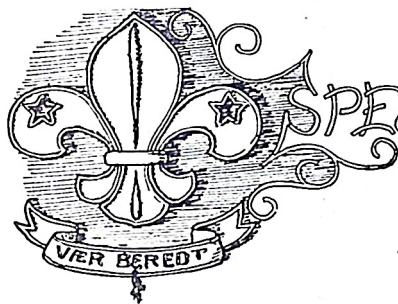
Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De:
Altid blanke Støvler. Aldrig vande Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev.11. Tlf. 5092-12687.

SPEJDERLILJEN.
C. C. STENDER.

Du vil maaske nok synes, at Spejderliljen er et underligt Emne at skrive om. Der er tilsyneladende ikke meget at sige om den, men som du snart skal erfare, er der alligevel noget.

Naar du bliver 2' Kl. Spejder, faar du som bekendt Lov at bære Sløjfen med Mottoet „Vær beredt“ paa Armen. Den Sløjfe symboliserer Spejdernes gode Humør. Med de to opadvendte Flige ligner den en Mund med et bredt Smil. „Vær beredt“ er en stadig Opfordring til dig om at være redebon og klar til at tage en Haand med, hvor det skulde være nødvendigt. For at være i Stand til det, er du nødt til at uddanne dig, og derfor er det ogsaa en Opfordring til dig om at hænge i med 1' Kl. Prøven og Duelighedstegnene. Vort Motto skal minde dig om en Ting til, og det er: Gør en god Gerning hver Dag! En Spejder, som ikke lever efter den Regel, er ikke Spejder.

Naar du saa har bestaaet 1' Kl. Prøven faar du Lov at anbringe Liljen over Sløjfen. Liljen har ogsaa sin særlige Betydning. Allerede i meget gamle Dage blev den anbragt paa Kompasrosen og Søkortet for at angive, hvor Nord er. Da Baden Powell uddannede sine første Spejdere blandt Soldaterne i Sydafrika, fik de som specielt Tegn denne Lilje anbragt paa Armen, for at man kunde se, at de kunde vise Vej for andre. Han overførte saa ogsaa Liljen til Drengespejderne, da han startede denne Bevægelse.

Som du ser, er Liljen tredelt. De tre Dele symboliserer hver et Punkt af Spejderløftet:

Jeg lover paa min Ære efter bedste Evne at være tro mod Gud og mit Land,

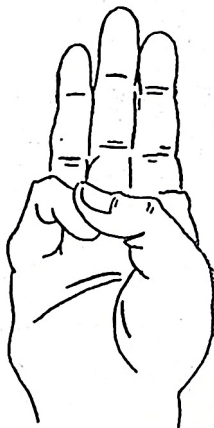
at være hjælpsom mod alle Mennesker, at holde Spejderloven.

Paa Liljens to ydre Blade er to femtakkede Stjerner. Der er en Spids for hvert af Spejderlovens 10 Punkter.

Du har maaske ogsaa undret dig over, at Spejderne gør Honnør paa den mærkelige Maade med tre Fingre, men vil du se rigtig efter, vil du straks opdage, at de tre Fingre er Spejderliljens tre Dele, og altsaa Løftets tre Punkter, holdt sammen af Baandet dannet af Tommel- og Lillefinger.

Hver Gang du gør Honnør, aflægger du Spejderløftet, det skulde du tænke lidt over.

Naar Spejdere giver hinanden Haanden, bruger de venstre Haand, for den sidder paa den Arm, som er nærmest Hjertet, og ens Spejderkammerater er dem, der staar ens Hjerter nærmest. Det gælder Spejdere i alle Lande.

Det Danske Spejderkorps'
officielle Depoter

er

Lejr- og Spejderhuset

Nørregade 15

og

Spejder Munderings Magasinet

Landemærket 3

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.

Foreningen af Kbhvns Skotøjsfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

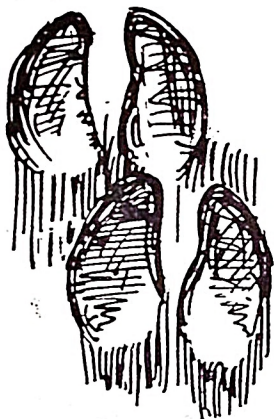
EFFEKTIV

Kolynos ødelægge
virkningsfuldt Million
er af Bakterier som
ligger paa Lur inden
Munden. Den renser
Tænderne omhyggeligt
og beskytter dem mod
Smerte og Ødelæggelse

Brug den paa
en tør Børste

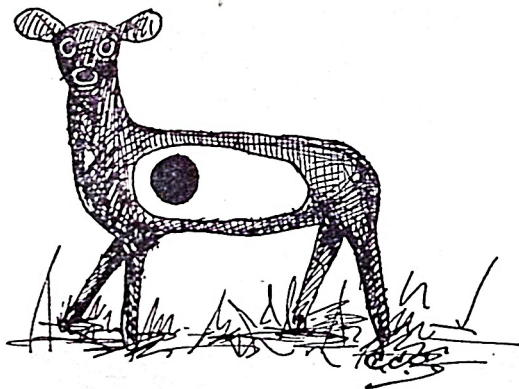
KOLYNOS
TANDPASTA

HJORTEJAGT.

C.C. STENDER.

Ernest Thompson Seton beskriver i sin Bog: *Two little savages* en morsom Sporleg, der ogsaa er god Træning i forskellige Spejderfærdigheder. Jeg skal prøve at beskrive Legen for dig, saa kan du tage den op i Lejren i Sommer. Du laver først en Hjort. Den bestaar af et Par Sække stoppet med Hø. Den ene Sæk er Kroppen; den anden skal sys lidt om, saa den kommer til at ligne en Strømpe. Den stoppes ogsaa med Hø, stives af med en Stok og sys fast paa Kroppen, saadan danner

Hals og Hoved. Fire svære Stokke stikkes fast i Kroppen til Ben. Paa Siden af Kroppen lige over Forbenene maler du en sort Plet, der angiver, hvor Hjertet sidder, og uden om den en hvid Ring. Desuden pynter du den med Øjne og Mund, som males, eventuelt ogsaa Øren og Takker, som passende kan laves af et Par krogede Grene.

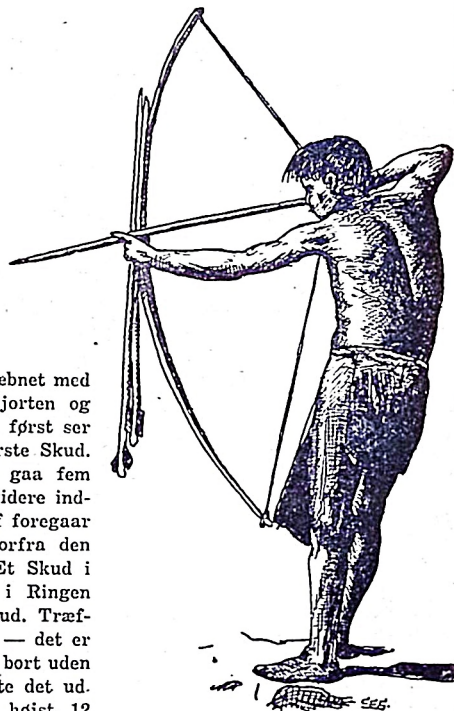
Saa kan Jagten begynde.

En Spejder tager Hjorten paa Nakken, en anden følger ham og lægger et Spor, f. Eks. af ganske smaa Stumper Uldgarn. De gaar ind i Skoven og anbringer Hjorten et Sted inde i et Krat eller paa en Skoveng — et Sted, hvor man kan tænke sig Hjorte opholdte sig.

Saa følger de andre efter bevæbnet med Bue og Pile. De opsporer Hjorten og skyder den. Den Spejder, som først ser Hjorten faar 10 Points og første Skud. Den næste til at skyde maa gaa fem Skridt nærmere, og saaledes videre indtil Hjorten rammes. Fra nu af foregaar Skydningen fra det Sted, hvorfra den rammende Pil blev afskudt. Et Skud i Hjertet tæller 10 Points og i Ringen uden om 5, det er et Kropskud. Træffere uden for Ringen tæller 1 — det er Strejfskud. Hvis Dyret slipper bort uden Hjerteskid, faar den, der satte det ud, 25 Points. Hver Jæger har højst 12 Skud. Den som først saa Hjorten gem-

mer den næste Gang. De andre samler imens deres Pile sammen og følger efter, naar en passende Tidsfrist er udløbet.

Som du ser, giver denne Leg Øvelse baade i Sporlægning, Sporing, Jagttagelse og Bueskydning.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmsgade 1, K.
Tlf. Palæ 2801.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.

Spejdernes Magasin:

Redaktion: Tropsfører O. Madsen,
Gl. Kongevej 85, V. Tlf. V. 1570v.
Expedition: Spejdernes Boghandel,
Nørregade 15, K. Tlf. Byen 4986.
Annoncer: Divisionschef Banner-
Jansen ved Bureau 8013.

Officielle Depoter:

A/S. Lejr- og Spejderhuset,
Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

VOR FOTO-KONKURRENCE

Himmelspræt.

Naar Solen bager.

Søspejder
Uniformer og Udrustning

faas

bedst og billigst.

i

det gamle Depot

der som hidtil er

Studiestræde 30 II

I. ULRICH

Tlf. C. 3186

Leverandør til Forbrugsforeningen for
Embeds- og Bestillingsmænd, samt Løger.

NEFA

den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

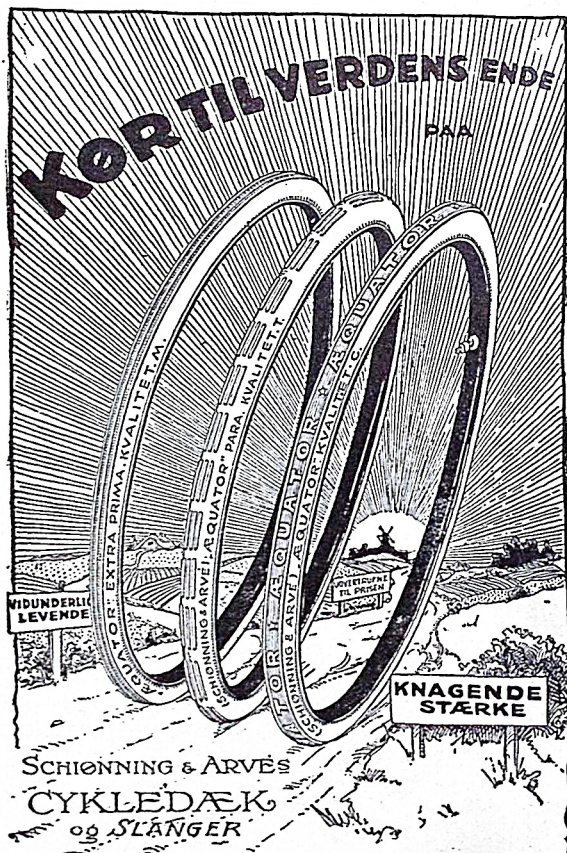
den praktiske Lygte
for praktiske Folk.

Lygten for Scouts.

A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858

Læs Nordisk Spejdersport

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. HALMØE

CORTADELERSGADE 8.
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

